PECA
ŞTEFAN
DRIC I- POP [& STRANGE]
LiterNet
2002

Redactor: Delia Oprea doprea@literNet.ro

Ilustraţii : colaje © 2002 Ana Maria Ungureanu
Editor format **.pdf** Acrobat Reader: Iulia Cojocariu icojocariu@literNet.ro

Text : © **PECA ŞTEFAN** 1999/2000/2001
Toate drepturile rezervate autorului.

© 2002 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader
Este permisă difuzarea liberă a acestei cărţi în acest format, în condiţiile în care nu se face nici o modificare acesteia, şi nu se realizează profit în urma acestei difuzări. Orice modificare sau comercializare a acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet este interzisă.

ISBN : 973-85948-8-X

Editura LiterNet
http://editura.literNet.ro
office@literNet.ro

Acest volum poate fi considerat (încă) un "şantier în lucru". Asta din pricina faptului că textul este gândit în forma unui "comic", sau mai bine zis a unui pseudo-"comic strip"-adică o carte de "benzi desenate". În varianta tipărită, volumul va îmbrăca acest format-ediţie de buzunar, copertă lucioasă, fiecare text fiind însoţit de o scurtă bandă desenată (alb-negru sau color), cu subiecte care de care mai diferite dar într-o oarecare (şi acesta este un termen destul de vast) legătură cu textul. De aceea aştept-prin intermediul e-mail-ului-desenele oamenilor care au citit "Dric I', cărora le-a plăcut şi au, pe deasupra, un oarecare talent la desen. Cele mai trăznite astfel de benzi desenate vor ajunge în volumul tipărit! Deşi nu ştiu cât se va plăti (sau dacă se va plăti), eu cred că ar merita o încercare în acest sens (în lipsă de altceva mai bun).

Adresa mea de e-mail este: stefan_pec@yahoo.com.

Volumului LiterNet i-au fost ataşate nouă astfel de colaje. Eu nu le-am văzut încă la data scrierii acestor rânduri, însă sper însă să fie elocvente. Sfatul meu este să nu le luaţi drept model! Fiţi cât mai "aberanţi", mai "trăzniţi"-dacă vă trece prin minte să desenaţi o variantă a "Poveştii poveştilor", nu ezitaţi să o faceţi-accept tot ce este valoros, chiar şi cu tendinţe pornografice (cu o singură condiţie-să fie amuzant!!!).

Data limită a acestui non-concurs este undeva în primăvara 2003. Voi răspunde la mail-urile care mi-au plăcut, dând mult mai multe detalii în legătură cu cartea tipărită şi condiţiile viitoarelor colaborări.

P.S. Aştept inclusiv variante pentru copertă!!!

Până atunci însă, lectură plăcută!

AUTORUL

15.IX.2002

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

FAZA I

"Ummagumma"

1.Soho

În faţă, femeile frumoase se amuză cărând în braţele artificiale patrupede umede de orice rasă şi religie-ah, minunatul Soho-nebunia tinereţilor mele-unde ne mai ascunzi?-bătrânul ramolit se retrage pentru o secundă într-o gură de canal, trăindu-şi intens vapoarele sticlelor scufundate odinioară-căpitane, tu ştii totul; ne ştii mai bine-apoi parcă reînvie, holbându-se la firma unui antic "peep show"-cinci decenii s-au scurs peste petele ruletei-toţi ani dulci, de marmeladă-lord tânăr saltimbanc-"Regina era încă virgină când am vizitat-o"-iu-hu al dracului să fiu dulău bătrân-fumuri sălbatice ţigării şi cer de purpură pierdut, pierdut, pierdut-strada e unsă cu alifia uitării şi se zvârcoleşte pătrunsă de tocuri demente.

Urlam!

Urlam!

Urlam!

Mă îngrozesc-bătrânul e mistuit de lumânare-Soho picură şi picură peste florile din grădină-un maldăr de braţe, picioare şi organe vitale putrezesc plictisit la marginea oraşului.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Cât de întunecat e afară-câinele îmi miroase picioarele; îl ademenesc cu un covrig şi am impresia că puricii încheieturilor mele îi vor supravieţui. Sunt disperat: Muma Oalelor mă ţine ascuns în pivniţă/vinuri râncede freamătă blând undeva, în fundal.

- Măiculiţă, ţi-am adus apa înmuiată în pâine!

- Sărut-mâna, sărut-mâna mătuşă-de când te aşteptam. O, un adevărat ospăţ-găteşti minunat…

- Te rog, eşti mult prea drăguţ…

- Dar nu, nu exagerez de loc-dintre toate cotoroanţele care m-au ţinut prizonier în pivniţe, dumneata îmi oferi cea mai gustoasă combinaţie de minerale şi diferite alte substanţe necesare supravieţuirii.

- Mulţumesc, dragul meu. Uite, pentru asta, mâine ai o porţie dublă, într-un blid de aramă-bla, bla-apropo, fii pregătit-peste o săptămână vin zmeii şi melcii; să arăţi cât mai bine!

- Nici o grijă, o să aibă din ce molfăi. Bine, totul e atât de bine-anii trec şi devin din ce în ce mai voinic. Poate că în curând voi fi chiar eroul unui basm…

- Încercarea moarte n-are, măiculiţă. Până să ajung Muma Oalelor, ehei, n-ai vrea să ştii prin câte am trecut…

- Nu, n-aş vrea să ştiu.

Uşa se închide zgomotos, apoi mut. Îngheţ pe pat şi îmi trăiesc întunericul-mâine o voi asasina pe vrăjitoare în chip dostoievskian.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Dunărea e prietenoasă azi. Luntrea noastră visează undele şi se îndoieşte cu peştii.

– Amu' să vă spun că în toamna lu' treizăşcincşi am prins o mie de peşti într-o zi.

– Ieşi d-aci tataie-cine mai prinde o mie de peşti într-o zi ?

– Crede-mă, e posibil-eu, fârtate, şi numai eu stau la baza prăbuşirii ecosistemului în general şi, mai ales, a crizei mondiale actuale. Aşa că, vezi bine, din cauza mea se întâmplă toate nenorocirile astea, care vor duce inevitabil la sfârşitul lumii.

Nu mai stăm pe gânduri-bolovanii pierduţi pe buza luntrei îl doboară dezgustător de violent-şi asta tot din pricina lui.

Peşti sticloşi se scaldă în trecerea roşiatică, în timp ce amiaza suspină melancolic.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

4.Siracuza

Trup de catifea-clasic-o frumuseţe brună fiică a soarelui-ideal îngropat de modern-ochi negri şi pătrunzători de peninsulă şi eu nebun, nebun după ea.

Versiune actualizată: trăieşte mai mult din corpul ei sculptat odinioară în ebonită diluată-se dă la schimb şi mai e cântată de când în când de câte un suflet rătăcit şi anacronic [-trist & superficial/antioriginal].

- Priveşte-mă doar şi vorbeşte-mi în tăceri.

Sunt bolnav-disfuncţional-cusurul timpului post.

Plaja ne mănâncă sufletele contopite în nisipul prăjit şi parcă ne şi văd pierduţi undeva într-un oraş decedat de apartamente, din nou de-a pururea singuri.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

5.Camelii

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

Îmi duc cugetul într-o grădină de camelii.

Bătrânul înţelept adoarme agăţat într-un cui Iisus-cerul firav mă amuză-o orhidee pierdută invidiază orice-cine îşi mai pierde sufletul cameliilor? Corbi antici abia aşteaptă să mă sfâşie-mai argintii, mirosind parfumul magic al florilor destinului-plec! plec! - îmi iau gândurile de camelie şi plec... - peste culoarea apusului, peste poalele triste ale zeilor - drumul îmi va fi cruce, cruce, cruce...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Zodiile se sparg cap în cap.
Halbe de note scrâşnesc.
Şi-apoi... încet... pianissimo...
...tăcere.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

Mă holbez năuc la omul de sticlă expus în vitrina magazinului universal-un zâmbet larg, binevoitor-trup bine clădit, frumos-un adevărat standard al zilelor noastre. Pe un umăr stă agăţată o etichetă-la naiba, mi-am uitat ochelarii acasă.

- Nu vă supăraţi, aţi putea să-mi spuneţi ce scrie pe eticheta aceea... un preţ, ceva... da, cea de pe umărul omului de sticlă.

- Fireşte, fireşte... o, dar ce exemplar rafinat... imediat, imediat...

Bărbatul cu baston îşi apleacă privirea asupra etichetei, citeşte şi pleacă îngrozit.

- Nu am timp, nu mai am timp, zbiară în timp ce dă grăbit colţul.

Curiozitatea mă face să mai recrutez un cititor.

- Domnişoară, aţi putea...

- Sigur, sigur, pot orice... la un preţ rezonabil-e de la sine înţeles.

- Foarte bine. Sunt dispus să plătesc. Citiţi vă rog eticheta atârnată de umărul omului de sticlă.

Domnişoara citeşte doar ca să se holbeze la mine, îndepărtându-se mută.

Semnele de întrebare devin adevărate ciocane izbindu-se de creierul meu. Ce se întâmplă? Exasperat, culeg un pietroi şi sparg vitrina, într-un acces de vandalism. Iată şi eticheta asta afurisită, tremurând în mâna mea roasă de nervi-în vreme ce aştept să mă culeagă poliţia, citesc: "Omul zilelor care urmează"-într-un colţ, o ştampilă adaugă: "*Made every-where/Feelings free*".

Mă întorc transparent, privind strada plină de oameni de sticlă ambulanţi, noi-nouţi, cumpăraţi la preţ redus.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

8.Siberia

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

Pe fereastră se zărea Siberia. Maică-mea dormea dusă şi mi-am zis că trebuie să încerc. Aeroplanul bunicii, pe care n-o mai văzusem de o groază de timp, ruginea tăcut în hambarelele negustorului Hachim-al naibii să fie cu tot cu copilele lui răpite din harem; odinioară cântecul se siluia într-o voce stranie-acum îmi venea să-l închid undeva în norii îngheţaţi, Siberia mi se părea mai frumoasă.

Uşa se deschise ca prin farmec şi Moş Crăciun îşi vârî nasul roşu înăuntru.

- Am venit, Doamne; binecuvântează-ne cu sângele tău sfânt!

Lama de ras îmi stătea la îndemână, aşa că i-am împlinit dorinţa-renii fremătau încântaţi. Visul m-a cuprins şi daruri, daruri calde îmi aduceau Siberia.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Ne ridicăm din spuma mării, cavaleri aleşi, în căutarea iubirii-ne vom domoli cumva în braţele acţiunii, visând la regina sufletelor noastre vagaboande-frumoasa Camas. Timpul trece-înaintăm cu halebardele împotriva vântului: ne vom lupta cu cele mai hidoase creaturi, vom îngenunchea făpturile magice ale pământului aurit, iar cel mai dârz va căpăta alinarea mult dorită. Urcăm pietrele munţilor care ne julesc minţile, traversăm văile fiarelor, unii dintre noi pier în fălcile uitate ale dragonilor, gonim ca şi vântul în pletele noastre sălbatice armăsari verzi, un ucenic de-al lui Merlin ne pune beţe în roate şi suspinăm după cale, după dus-vinul e scump şi închipuirea mult mai păguboasă.

Castelul se ridică undeva peste culmile neîmblânzite ale unui munte vrăjit, înconjurat de imensul gard de fier, ascuţit şi rece, în care zac trupurile a sute de visători temerari-de dincolo, într-o fereastră ne zâmbeşte frumoasa Camas, în timp ce noi escaladăm grăbiţi monstruoasa îngrădire-timpul rămâne undeva suspendat, inimile noastre se înfioară, ne agăţăm de stâncile şi bolovanii care duc la castel-mulţi voinici se prăbuşesc şi pier. Camas ne priveşte încântată şi într-un târziu ne aruncă batista ei albă ca zorii-ne năpustim ca nişte descreieraţi ce suntem să culegem preţiosul obiect-au loc dueluri cretine, accidente oribile-iată, aproape că am înhăţat minunata dantelă-dar nu, ce se întâmplă-pământul ne fuge de sub picioare şi parcă instantaneu colţii gardului blestemat ne străpung-ne dăm ultima suflare în timp ce, din balconul castelului frumoasa Camas surâde amuzată ca mai apoi să fie invitată la dans de către vestitul Lancelot.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Străinul s-a stins. În urma lui a rămas numai fiul serilor uitate, fiul reflectoarelor. Sau poate că e altfel: nu-i aşa că mă cunoşti, Mamă Arlechin? Unde mi s-a dus marea?

Nu-mi mai vorbiţi, întrebarea s-a stins şi ea.

Valurile nu mai contează, două nume, valurile oamenilor, prostie şi tristeţe.

Şi-acum grăieşte:

– Vă implor, salvaţi-mă! Salvaţi-mă! Fardul ăsta nenorocit, ce ucigaş! Dumnezeu! Îmi sunteţi Dumnezeu!

Cine să mai înţeleagă? Oglindă fără de suflet, fără de liră.

Fără de stil.

Dumnezeu a amorţit undeva, pierdut în tăceri de sticlă-mi-au spus că sunt dus, fără speranţe, terminat, terminat, terminat. Vânătorul dragostei râde.

– Ce mai aşteptţi, ajută-l pe omul ăsta!

– Nu pot să-l ajut, nu *mai* pot…

Cretin, cretin, vino-mi tu lin!

Discul îşi va reîncepe cântecele de altădată, dansul Regelui.

– Majestate, avem nevoie de un nebun.

–Dar unde e nebunul meu regal, Carton?

– A murit majestate. Păsările negre l-au sfâşiat-un accident regretabil.

– Sărmanul de el, ce soartă! Nu ştiu ce i-a apucat şi pe nebunii ăştia ai mei. Ajunge! Am hotărât! Voi deschide o Şcoală a Nebunilor Regali! Scrie, Carton, scrie!

– Foarte bine, Majestate. Mă tem însă că vom fi nevoiţi să închidem Şcoala Păsărilor Negre.

– Nu poţi să le ai pe toate, Carton. O să vezi, totul va fi bine. Dă-mi, te rog, pilulele alea roşii. Da, totul e în regulă.

Totul e în regulă.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Fără de sfârşit.

Şi discul va reîncepe…

– Am căzut din cer, copiii mei, suntem puri şi minunaţi, îngeri pe pământ. Dumnezeu ne este Tată, şi ne vom schimba-oamenii se schimbă mereu. Ascultaţi-mă şi învăţaţi să folosiţi acest instrument dumnezeiesc, voi mici Iisuşi fără aripi.

Senin, senin, vino-mi cretin!

Eu nu sunt un Iisus.

Eu nu sunt un Dumnezeu.

Dar totuşi sunt.

Iluminaţii nu-şi pot comercializa iluminarea-nu-mi mai răspundeţi, vă rog, cailor.

Fardul ăsta, ce asasin!

E atât de cald.

Marea e caldă.

Oamenii sunt calzi.

Cuvintele sunt calde.

– Mi-au murit caii, mamă

în anii

legaţi la ochi cu lămpi

de piatră

priveşte-i, n-o să-i doară…

cretin, de bună seamă

Unde-mi sunt caii, mamă?

De dincolo de zar plânge soarele. Se face, hei soare, la naiba cu tine şi cu smiorcăiala ta. Ce-mi spuneau, ce-mi spuneau, unde să mai caut?

Când de găsit e atât de uşor.

Merry-go-round.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Carii antrenate pe nervi de aur care sună atât de jalnic, chiar e jalnic, mai mult decât jalnic.

Mai spuneau ceva-zmeii icari s-au catapultat spre alţi zori şi prinde-i de poţi, prinde-i de proşti şi ia-i de unde nu-s, cât se tot prăbuşesc în marea portocalie.

Atunci sorbit-au cerurile cele 10 lumi de piatră.

1.Voi fi mereu aici.
2.Veţi fi mereu acolo.
3.Sunteţi orbi.
4.Sunteţi proşti.
5.Sunteţi orice, numai liberi nu.
6.Căci eu voi fi mereu aici.
7.Iar voi mereu acolo.
8.Ascultaţi fără a auzi.
9.Fiţi, fără a fi.
10. Muriţi, fără a trăi.

[nr. 10 al zeului #9]

Cerul a înghiţit jucăriile flaşnetarului netot. Maimuţa lui a muşcat din lesă şi s-a axfisiat.

Ultimele cuvinte.

- Fii blestemat, Trentangelo, fii blestemat!

Expresie tâmpă aninată de chipul obosit al unei minţi simple.

Fard asasin, ce-mi făcuşi?

Cretin,cretin, senin, senin...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

...nu, nu, e sigur o greşeală la mijloc, probabil delirul somnoros din colţ şi stâlpul de felinar-cine ştie, papagalul lui madam Mili de la patru şi vrabia asta afurisită care mă scoate din sărite, dar nu eu, sigur nu eu şi...

...îţi repet-aici scrie negru pe alb-e vorba despre voi doi...

...acum aproape că m-am înfuriat-cumnată-mea mi-a povestit odinioară despre o lăptăreasă fără poştaş care şi-a găsit alinare în braţele unui (sic!) hipopotam scăpat de la grădina zoologică, a ajuns cică în ziarul local de a doua zi, vecinele au vorbit două săptămâni la rând, auzi! două săptămâni-dar ăsta a fost într-adevăr un caz special, un caz special îţi spun-însă nerepetabil-ehei! ce zic-imposibil de închipuit un... -este absurd, absurd e de necrezut ce-mi zici...

...mă repet dement-eroarea se exclude-actele sunt avizate de către cei mai competenţi experţi ai noştri-e musai să fie aşa, clar-e vorba despre voi doi...

...dar cum?... e incredibil-recunosc, poate că uneori m-am gândit că cine ştie, o asemenea uniune ar fi posibilă însă astfel de închipuiri au rămas doar ceea ce erau-închipuire-fantezie în stare pură-vise! te rog să mă crezi, în nici o clipă nu mi-am *dorit* să se întâmple *aievea* una ca asta, gândeşte-te ce ar zice colegele mele de la biblioteca comunală, e de negândit ca eu şi...

...îţi repet plictisit-instrucţiunile sunt limpezi ca apa minerală-e vorba despre voi doi, şi te implor, mă grăbesc, întoarce-te cu faţa la mine-nu o să te doară de loc...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

…dumnezeule! nu vrei să înţelegi? un lucru ca ăsta mi-e imposibil mie, ca persoană, ca fiinţă limitată de o prezenţă fizică-dementule! nenorocitule! natura nu îmi va permite niciodată…

…taci femeie! află că nu există dumnezeu… iar despre natură, las-o în grija mea, mi-e datoare de anul trecut… însă acum a venit vremea-firesc e vorba despre voi doi...

…nu! nu! guiţ! strig! pigăi! niciodată! niciodată! n-o s-o fac! ah zeilor m-aţi uitat de tot! sunt om! sunt om!

…nu te mai plânge atât-abia am mâncat-hai să trecem la treabă-grăbeşte-te, mai am câteva perechi în seara asta care mă aşteaptă.

…fie, murmur resemnată, mai citeşte-mi încă o dată teribila sentinţă…

…OK, citesc! e cât se poate de clar…
/ea: *bibliotecară-comună-sud-vest-patru*/
/el: *ex-pur-sânge-retrogradat-cal de islaz al primăriei*/
îţi ajunge? acum fii gata-ochesc.

[şi cupidon, zeul chior al iubirii, lepădă săgeata]

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Zac mort strivit de automobile în mijlocul parcului municipal. Mă tem de viaţa asta liniştită, de duminică târzie-păsări răpitoare croncănind printre crengi mă asurzesc. Fumul zorilor s-a evaporat lângă o piatră desprinsă din asfalt. Ud.

Parcul e tăcut ca şi corpul meu. Rece. Naufragiul unui idiot-avertizat de ieri că aşa nu se mai poate-s-a mai putut-mă întreb dacă conducătorii vânătorilor de jivine arhaice visau vreodată. Câteva veveriţe căzute dintr-un copac se apucă să-mi roadă ochiul stâng. Surdină.

Urlu: băi parcul ăsta e înspăimântător-copiii pescuiesc frunze-mână descompusă se depărtează de careuri visătoare. Oare de ce se întâmplă ca neadaptaţii să o păţească întotdeauna? Sunt un prost.

Un prost.

Alături, vecinul repetă acelaşi lucru.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Cetăţeanul Dumnezeu, suferind de impotenţă, fu sfătuit să caute leac în cartierul mărginaş, pe unde hălăduia din când în când un vestit vraci.

Amin-disperat că nu mai era în stare să-şi creeze un pod între el şi plăcerile unei lumi încă neinventate, cetăţeanul ascultă.

Vraciul îl primi în linişte, înţelegându-l până la capăt.

- Ai venit la cine trebuia-acum auzi şi fă întocmai. Lua-vei haosul şi crea-vei lumea şi aşa mai departe-perfecţiunea vei vedea-o putrezind-omul iubi-te-va-tu vedea-vei-îl prăbuşindu-se în nemăsurata-i iubire-amăgi-vei-îl întru veşnica lui pomenire-zâmbeşti în barbă bătrâne, ştiam că asta te va aprinde-ce pervers, ce pervers! Ai şi început...

Şi într-adevăr toate acestea au fost făcute întocmai de către bătrânul pervers.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

băieţii-băieţi şi fetele-fete mă înconjoară îmi scot pantofii

yo aha-aha

fetele-fete şi băieţii-băieţi îmi străjuie umbra sunt un tip antidiscriminant s-au dus şi ciorapii

yo baby come and get it în jur fum de iarbă

băieţii-băieţi fetele-fete şi câinii-câini mă adoră îmi desfac brăţările şi îmi jupoi urechile de cercei auriţi

yo my man represent represent sono quasi cool

băieţii-băieţi fetele-fete câinii-câini şi maimuţele de apartament-maimuţe de apartament mă divinizează îmi deschei încet cămaşa şi o arunc pe covor

yo el supremo

băieţii-băieţi fetele-fete câinii-câini maimuţele de apartament-maimuţe de apartament şi elefanţii-elefanţi mă doresc îmi sfâşii maieul şi urlu senzual

yo el greco soy el greco

băieţii-băieţi fetele-fete câinii-câini maimuţele de apartament-maimuţe de apartament elefanţii-elefanţi şi munţii-munţi mai mai că explodează pantalonii slick îmi alunecă pe corp

yo nu vă repeziţi e loc destul

băieţii-băieţii fetele-fete câinii-câini maimuţele de apartament-maimuţe de apartament ele-fanţii-elefanţi munţii-munţi şi niagara-niagara mă vor avea în curând

yo

yo

let’s get it on[1]

---

[1] epilog@yahoo.huyhnm.com

sper că a fost la fel de bine pentru voi ca şi pentru mine

yo-yo-jucăria favorită a copiiilor dumneavoastră [numai 2,45$ pentru un crăciun fericit

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

jazz #1 (6:35)

/bruno/
/nu bruno n-are ce căuta cu noi traficul cu periuţe e mult prea riscant/
/cine ştie poate o aduce şi pe giulia/
/nici nu vreau să aud lasă six mergem numai noi doi e mult mai simplu aşa/
/atunci s-a rezolvat ne vedem la opt la o’eown în faţă/
/ok/
six închise uşa
green lipi puşca de ureche şi trase
porcii devastaseră între timp livada şi acum invadau satul vecin

jazz#2 (8:24)

seara veni târziu ca întotdeauna green era supărat uitase să cureţe podeaua capul îi era gol se târî în camion şi se cără la o’eown în faţă Iisus agăţat de cruce
/o’eown/o’eown/zbieră green o’eown ieşi furios
/ce dracu’ urli aşa în gura mare l-ai speriat chiar şi pe john mcgil din piviniţa lu’ tac-su vrei să se aleagă praful şi pulberea de pieile noastre/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

/groh o'eown intră în casă înainte să mă supăr/
/cum ai curajul să mă ameninţi nenorocitule/
/am curaj chiar să te curăţ/
zis şi făcut
/nimeni nu mă face pe mine nenorocit ai auzit/
cadavrul dădu vesel din cap
/a six bine că ai venit/
/am adus beţele de chibrit/
/foarte bine unde facem schimbul/
/lângă podul abandonat/
drumul se scurgea albastru sub vechiul apus un peisaj minunat dealtfel câteodată e minunat să-ţi vinzi lumea şi ţara şi aşa mai departe six şi green savurau momentul dormind la volan
anii treceau limpezi şi morţi oprindu-se din timp în timp obosiţi să improvizeze frumuseţe bossa-novescă reflectându-se în parbriz
eşuând podul se ivi dintr-o dată la capătul drumului green se trezi între cioburile sparte de lună
/iar n-ai fost atent six naiba te-a pus să nu-ţi ştergi ochelarii acum vom muri amândoi/
tăcere
/ba nu a fost doar o părere/
/copoiii copoiii/
/taci six văd că pastilele albastre nu te mai ajută cu nimic vei trece pe galben/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

/copoii copoii/
/tacâ-ţi fleanca six constat că ai nevoie de o nouă prescripţie la pastilele verzi pe care le iei/
/le iau le iau/
şi six dădu pe gât trei flacoane
când se trezi green dispăruse

jazz #3 (drum imp. fortissimo) (2:20)

six zbierând
/unde eşti green unde/
se zbate între crengile copacului abandonat
/green blestematule unde te-ai dus/
o umbră răzleaţă pe cer
/ai fugit cu periuţele de dinţi nenorocitule ai fugit cu dinţii ai fugit cu viaţa mea/
umbra se apropie ceva trosneşte lângă
/nu haosul nu vei plăti pentru asta te rog ai milă ai milă de un biet necredincios satan te voi venera allah allah stăpâne salvează-mi sufletul buddha maestre adu-mi iluminarea doamne sfinte fii bun şi arată-mi calea ta şi a bisericilor tale pe toate le voi preamări dumnezeule mare sunt prea tânăr ca să mă iei cu tine cu tine cu tine/
green apăru sub o cracă
/liniştează-te six era doar chemarea naturii/
/liniştează-te six/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

jazz #4 (guitar imp. moderatto) (3:80)

ca două jivine six şi green se furişară sub pod
semnalul nu întârzie punga cu periuţe fu aruncată alături green făcu acelaşi lucru cu beţele de chibrit fugiră la camion
/de data asta am dat lovitura/
/da da am înscris/
/hai s-o ştergem/
benzina era pe sfârşite
/fir-ar să fie va trebui să oprim la o benzinărie/
în spate turuia poliţia
/scapă de ei/
/asta încerc să fac/
roţile scrâşnesc

jazz #5 (strong backbeat) (5:13)

/la dracu' green totu' mergea ca pe roate/ flegmă six surescitat
/mi-a luat trei ore să şterg podeaua/ descărcă green furios pistolul în căpăţâna lui six
/acum o să-mi ia şase/
sirenele se apropiau green nebun opri
/eşti încercuit predă-te/
/sunt încercuit mi se urlă să mă predau/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

copoiul coborî din maşină
/carnetul te rog/
/dar abia mi-ai cerut să mă predau/
/o glumă proastă/
/în fine tocmai am ucis un om fac trafic cu periuţe de dinţi nu respect poliţia şi ai comis o mare greşeală oprindu-mă din drumul spre mexic/
/carnetul am spus/
/fie/ îi arătă green carnetul
/totul e în regulă o zi bună/
/două zile bune se zice prin părţile mele/
şi două împuşcături

jazz #6 (slow sunny ending) (6:66)

ajungând în arizona drumul şerpuia pustiu în deşertul plictisitor
green avea nevoie de apă şi de benzină
pe marginea drumului citi că intrase în kilometrul 58 ceva mai departe se zărea o benzinărie
pe prispă un bătrânel ciudat se legăna de zor într-un vechi *rocking chair*

rocking
rocking
rocking

jam

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

unde umblu unde umbli bună modrin s-a răcit ceaiul

beau numai ceai cu gheaţă mulţumesc aici nu se întâmplă nimic niciodată

e răscolitor ceea ce mi se arată ella eşti un neînţeles te ador ador oamenii inteligenţi vreau să sun o dată mai bine decât ieri mă înţelegi nu nimeni nu înţelege dar ce zic tu eşti un neînţeles modrin modrin modrin

ella ella ella mea cea dulce ca mierea sper că nu te superi am nevoie de tine aşa aşa legată foarte strâns de pat ah îmi va trebui un gram de miere de zahăr de aspartan pentru ceai alături de ceai peste ceai în ceai vezi că nu îmi pierd mâna scriu mult mai rapid decât acum cinci minute potaie ai auzit te voi avea ella te voi unge pe pâine înghiţindu-te cu ceai bucată cu bucată am avut nevoie voi fi avut nevoie aş fi avut nevoie

modrin romantic ca întotdeauna iubitul meu iubitul tău iubitul său adoraţia mea atinge cote alarmante mă poţi avea mă poţi atinge mă poţi gusta ah văd că ai înfipt deja cuţitul vai ce bine mă simt hai baby taie o bucăţică din mine modrin modrin

ella ella tai voios

modrin

ella

modrin

ella

modrin

ella

modrin ellaaah[2]

[2][revista pedofilului întârziat anul/-3 luna 47/]rolling stone mgz

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

igor a fost călcat de o maşină

a murit precum o veveriţă strivită de asfalt]

poliţia investighează cazul timp de o lună încheiată ca mai apoi să se abţină de la orice comentariu

familia lui iggy înaintează îndurerată un protest formal la primăria oraşului]

cazul rămâne clasat

iggy se răscoleşte în mormânt dintr-o dată zombi înfricoşător urlând într-o noapte

king-kong pe tower of london se ascunde în luvru ucigând în stânga şi-n dreapta alături în hyde park grotescă santinelă absurdă mamamiescă hermitagiană lângă şi pe dincolo de umbra trecătoare jekellianhydeniască elephantmaniană poliţia indolentă până cu câteva săptămâni în urmă îl reperează răscolitoare revedere tragică cu părinţii urmărire bonnie-clydeiană zombiiggy dezintegrat de o atomică armă inventată de specialiştii guvernului american in the process lumea e distrusă

the end fin ende fine sfârşit*the end in ende fine sfârşit*the end fin ende fine …

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pentru prima dată în viaţa lui deloc spectaculoasă, grădinarul Pull se întorcea fiind conştient de vecinătatea aproape adecvată a fostului său mentor, Trap, care, pentru un motiv mult mai puţin aparent, îi dezvăluise câteva amănunte despre marele mister al Curţii Bătrâne.

Nu se ştie cum a fost posibilă regăsirea drumului care ducea la acest secret, dar era clar că cea mai intensă dorinţă a existenţei lui Trap lua, în sfârşit, o întorsătură palpabilă.

– Aici, aici-îţi spun, Pull-aici trebuie să începem săpăturile-dă-mi mâna!

Pull îl ascultă mirat.

Şi Trap rămase, pentru o secundă, strângând mâna fostului său student-gândindu-se la marele secret-undeva în străfundurile vechii curţi (numită şi Capcana Neagră).

Corpul lui Pull se dezintegră lent…

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Jil crezuse mereu că într-o bună zi va zbura. Abia dacă împlinise cinci ani când străbunicul ei îi dăruia un cadou minunat de ziua ei: o figurină superbă înfăţişând un vultur negru care se pregătea să se prăvălească asupra prăzii neajutorate-ochi gri, neîndurători-acela era Preda-torul Neînfricat într-un costum de pene.

“Ştiu”, încercă ea să-şi amintească, “că m-am simţit a naibii de puternică atunci şi deodată mi-am dat seama că mă trezisem lângă un foc de pădure, unde probabil strămoşii mei au trăit odinioară; alături noaptea îşi schimba culorile jucându-se purpuriu-sau poate că răsăritul avea să apară din braţele orizontului pierdut nu ştiu dar cine mai… -îmi era frig şi muream de frică şi totuşi vulturul ăla dement mă obseda. Apoi, în timp ce distingeam imensul Grizzly care se apropia atât de furios, m-am gândit că m-aş fi putut înşela ori poate că m-am născut cu un minut mai târziu de a fi vultur.”

E incredibil cum, au scris ziarele a doua zi, visul etern al lui Jil s-a împlinit noaptea aceea.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Drang, drang!

Priveşte-mă, fir-ar să fie, uite cum mor, cum mă dezintegrez pe parchet între ideile mele umede, alunecoase, spongioase, în trefle, cuburi, cercuri rupte, carouri neputincioase, scobitori putrede, un şah mort, un rummy în comă, poţi să te uiţi, poţi să-mi vezi picioarele strâmbe, de masă de telefon, lifeonmarsiste, mâinile încurcate în corzi de chitară electrică scriind versuri arabe stricate în engleză pentru totdeauna aproximativă, împiedicat de sângele meu roşu şi cald să evoluez într-o fiinţă superioară, ştii, ceva de genul…ştii nu?…

Drang, drang!

Hai, te rog, fii bună şi adu-mi jobenul. Unde l-am lăsat? Păi, nu ţi-am mai spus o dată? Credeam că e simplu să reţii, aminteşte-ţi: *eu* ar trebui să fiu senilul casei. Aşadar, ce spuneam-m-ai cam scos din calmul meu proverbial [săream peste câteva duzine de resturi din cutiile de cola aruncate în timpul campionatului mondial]-a-ha, spuneam că trebuie să-mi aduci jobenul de jos. Cum adică de unde de jos? Nu ştii unde am pus cuierul? Nu? Lasă, nu-ţi fă probleme, trebuie doar să cobori la etajul inferior, să faci o groapă în podea, să sapi un mic tunel [să zicem că te ajunge la 40 de metri, repet, e doar o ipoteză-poate ai noroc, şi scapi doar cu 39,99], apoi să deschizi cripta-e acolo un perete pe care l-am desenat pe Donald Răţoiul când eram mic-nu te speria! eu chiar aşa îl vedeam atunci pe Donald-am fost daltonist [acum sunt orb]-mutilat, cu trei picioare şi rât de porc, şi n-am avut nici o problemă în evoluţia ulterioară, chiar dacă, să spunem adevărul până la capăt, creierul meu are doar un lob, dar asta chiar că nu mai contează, tu trebuie doar să asculţi ce-ţi spun-sapi undeva în căpăţâna lui Donald şi o să dai de un buton, apeşi butonul şi o intrare secretă se deschide, intri în cămăruţă şi te arunci în lac, înoţi câţiva kilometri şi undeva, în stânga trebuie să fie o pancartă rămasă din timpul campaniei electorale-înseamnă că trebuie să te scufunzi câteva sute de metri sub nivelul mării ca să dai de grotă-vezi cum intri, să nu atingi nimic,

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

mi-a luat ani de zile ca s-o decorez, aprinzi un chibrit, trecând cu atenţie pe lângă tonele de deşeuri radioactive şi acolo, în colţ, lângă lampadar şi combina stereo, e cuierul. Hai, ce te holbezi aşa, ai vreo neclaritate? Fugi odată, poate mă supăr şi-ţi tai şi din salariu.

Gunman!Pistolero!Gunman!

Faţă în faţă războinicii stelari aproape că se agaţă.

Oul de Roc stă să crape, atmosfera rarefiată începe să se încingă.

Pistolero! Gunman! Pistolero!

Taci, taci pasăre nenorocită, vai, simt cum mi se topesc moleculele în acidul tău citric! Mă enervezi cu penele tale albastre, galbene, roşii, portocalii mi se face greaţă, o, tu, Skittles ambulant, pupitru transparent, tarabă pop pirat, cioclu chior, far de buză, instantaneu ratat poeian, panaramă panoramică, suicid horid atrofiat, ce-mi faci, ce mi-ai făcut, ce-mi făcuşi, o tu, cucuvea anacronică, ciumă întârziată, dragoste sifilitică, sex ciopârţit şi adormit pe tavane spoite, blur automatizat, napoleon augmentat în do cinci plus re şapte minus fa diez diminuat la şase şapte si diez nouă minus da, jigodii ca tine ne trebuie, prăjite la prânz sau poate chiar grătar raw, medium sau well done, fir-ai tu al dracului, du-te-n…

Pistolero!

Gunman!

Pistolero! Gunman!

Ce zici de confruntarea asta, de acest showdown măreţ?

Gunman! Pistolero!

Atunci taci!

Tăcerea e ultima limbă a şerpilor!

Gun…

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

FAZA II

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

[junkman]

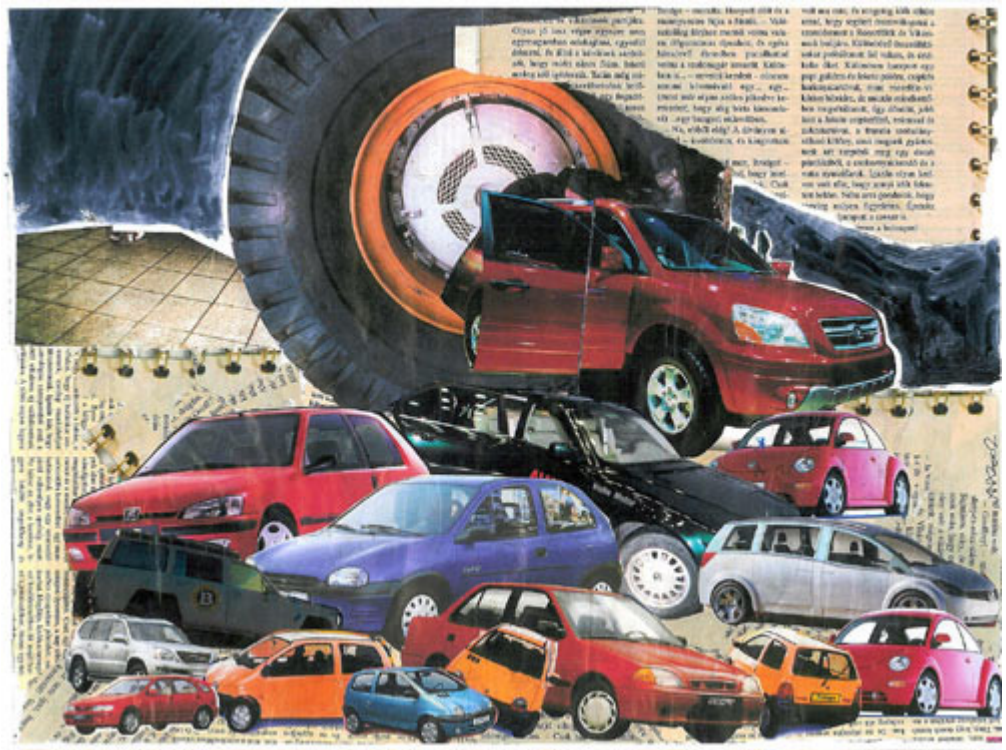

alb-negru.

o să mă trezesc într-o bună zi şi o să-mi spun:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....!

@i înţeles, unchiule albert?

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

1. unchiul albert, pescar amator de baracude, ocazional mad steve al deşertului ne amuză din vreme în vreme cu sexualitatea lui îndoielnică/el şi prietenul lui actual, amiralul halsey, cu care se înmulteşte iepureşte au devenit ţigani de stepă şi privind cu un ochean din, susţin amândoi cu îndârjire, 1857, peste zările ambigue din soho, pândesc diligenţe, le opresc ca mai apoi, după ce au masacrat conţinutul axiologic să păstreze osiile/unchiul a lbert este un renumit colecţionar, cunoscut în două continente pentru asiduitatea muncii sale şi pentru unicatele sale de la fairy teller's masterstroke până la mai recentele no distance left to run sau happy meal II/împărţită pe mai multe segmente, colecţia sa grandioasă se pare că ar fi inspirat my iron lung-ul din prima jumătate a lui 90 şi continuă o linie începută cu faimoasele hunky dory şi the rise and fall of ziggy stardust and the spiders from mars ca să nu mai vorbim de my people were fair and had sky in their hair but now they're content to wear stars on their prows/uimitoare este gratuitatea cu care, odată obţinută prada, cei doi urcă dealul de lângă rebotezatul, de acum, marigold şi pofitând de alunecările de teren şi de largile bălţi de la poalele acestor adevărate monumente ale naturii se aruncă în cap de pe povârniş, închipuindu-se într-un festival alternativ/

2. de multe ori, unchiul albert se plimbă tomnatic prin cimitire: cimitirul de fiare vechi şi anesteziate, cimitirul de maşini de călcat, cimitirul revoluţiei industriale, cimitirul internetului, cimitirul cafelei de dimineaţă şi al lui bergson, cimitirul batman şi robin, cimitirul hollywood şi cimitirul usa/ca un autentic căutător de morminte ce este, unchiul albert dezgroapă porţelan şi încearcă să vadă dacă vreuna dintre gropi i s-ar potrivi, cu speranţa deşartă de a evita metoda procustiană/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

3. unchiul albert este o oglindă pentru soare/energia lui a fost însă vândută regulat în tinereţe, se pare unui concern mondial, gurile rele şoptesc coca cola sau dr. pepper, şi astfel, porţelanul se iroseşte în propria-i piele/un fapt parţial extraordinar/de obicei, unchiul albert citeşte şi senzaţional/comercial/de exemplu, o bibliotecară dintr-o comună din sud a intrat în *intercourse* cu armăsarul primăriei, animal cu greu adus de la un concurs internaţional unde câştigase un important premiu pentru simplul fapt de a fi umplut, consecutiv, trei găleţi şi jumătate cu spermă de cea mai bună calitate, salvând astfel de la extincţie un întreg islaz/unchiul albert a zâmbit satisfăcut şoptind un libidinos heil cupid/

4. atunci când face dragoste, unchiul albert crede că tot ce va spune este adevărul de nediscutat/răposata mătuşă mo îi făcea mereu observaţii că cincisprezece nu este egal cu opt/unchiul albert se bosumfla, se închidea în toaletă şi trăgea apa/alteori apela, nu însă destul de discret, la serviciile unei prostituate/în ambele cazuri ejacula prematur/însă unchiul albert, au confirmat mulţi, era un adevărat gentleman/

5. vara, când se deschideau bazinele olimpice municipale, unchiul albert trăia în pivniţă, scriind biografii imaginare/de multe ori, adormea pe la prânz ca să se scoale după-amiaza/pe la nouă seara se culca, trezindu-se pe la unsprezece a doua zi/în total, dormea douăzeci de ore pe zi/trezit, avea cearcăne la ochi şi înjura de mama focului/apoi adormea la loc/

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

6. afurisit, cu un castravete murat în colţul gurii şi un shot de lipici pe scară, unchiul albert desena cortegii funerare înmulţindu-se în progresie geometrică, o adunătură originală de dricuri care, aşezate sub lumina caruselată a sticlei cu opiu păreau tridimensionale/when i first met you baby you were sweet sixteen răsuna absent în spinarea radioului ponosit iar amiralul halsey, întins pe pervaz, strălucea multicolor într-un zbor vietnamez icaric

7. unchiul albert continua să alerge în cercuri catifelate spre distileria de whiskey, aranjându-şi cărţile în ordine, inventând câteva povestioare inteligente pentru a te amuza, făcând lucrurile să pară în odine şi uşoare, mai ales uşoare ca pene de păsări din praf, găsindu-şi prietenii mult mai fericiţi decât el şi dizolvându-se în vin dulce şi corzi cu toate având un sens, mai devreme sau târziu totul se termina, distileria lua foc, unchiul albert se prăjea, urla plăcut surprins, şi zărind-o o descânta

acum mă arunc...
acum mă arunc...
acum mă arunc .....
.....
.....
alb negru

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

FAZA III

“Fachir”

Şarpele zace mort pe covor. Patul din spini a adormit însângerat. Stau şi meditez deasupra luminii chioare de alături. Ochii mei sunt albaştri.

De somn.

Ştii că te voi ucide, o să ridic arma şi o să trag de trei ori. Nu vei simţi nimic, creierii ţi se vor topi în mai puţin de o secundă. Şi asta pentru că sunt un fachir grozav. Aşa ceva nu se mai fabrică pe la noi.

Şarpele a intrat în putrefacţie. Cele trei piei pe care le-a lepădat deshidratându-se put. Îmi duc încet mâna la gură.

Vomit.

Inima îmi bate din ce în ce mai puternic, ştiu că va plesni şi sunt bătrân.

Sunt bătrân.

Sunt bătrân.

Cel mai bătrân fachir de la facerea lumii.

Şi crede-mă a trecut ceva timp.

Chelesc, sunt un diavol spân.

Explodez şi mă revărs pe podea.

Oamenii de serviciu intră şi şterg scârbiţi parchetul murdar de sfârtecăturile scârboase de şarpe şi de fachir.[3]

[3] [în total au folosit şapte cutii de bureţi clean]

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Diavolul vernil care lucrează încet în faţa computerului pare abătut. Abia l-am angajat, nici măcar nu pot să înţeleg de ce. O îngrijorare subită i s-a întipărit pe mutra pocită şi păroasă. Încruntarea lui lipsită de sens îmi dă de înţeles că sectorul lui nu rentează.

Pentru că sunt un patron care se respectă şi pentru că politica mea de stimulare financiară a angajaţilor a dat mereu roade, aplic această veche strategie şi în cazul diavolului vernil. Îi fac cadou o cană roşie cu sigla companiei şi fotografia managerului perfect (o fotografie din tinereţe, recunosc). Diavolul vernil se mai destinde. Plusez cu un tricou imaculat. Diavolul vernil chiar a început să zâmbească. Parcă a mai prins curaj. Un câine alb îi aduce un teanc de dosare. Şi apoi altul. Şi apoi altul. Diavolului vernil i-a mai scăzut din entuziasm. Înţeleg imediat şi îi dăruiesc cheile unei maşini de serviciu. Diavolul vernil a ajuns fără să-şi dea seama pe culmile bunei dispoziţii. Aşa că îl concediez fără preaviz.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Mă trezesc un pic ameţit. Câteva formule albastre mi se scurg încă din vene. Oglinda aproape că se sparge când îmi fac apariţia. Trebuie să recunosc: am băut prea mult azi noapte, am amestecat votcă, gin, bere, vin alb, vin roşu, lichior de toate culorile, coniac, whiskey, brandy şi Dumnezeu ştie câte altele. E clar. Un profesor respectabil ca mine, a cărui existenţă se bazează pe regulile precise şi reci ale matematicii de ultimă oră nu are dreptul să facă asemenea confuzii excesive.

Aşa că mă voi sinucide.

Fir-ar să fie de treabă, tocmai azi s-a nimerit să fie un cer minunat, parcă trebuie să mă strivesc de un caldarâm topit-probabil să mă imprim cu totul sub paşii celorlalţi oameni, ca întotdeauna un covor veşnic pe care se scutură universul.

Fie.

Deşi s-ar putea să mă supraestimez.

Măcar în ultimele clipe ar trebui să-mi păstrez sobrietatea. Să fiu un adevărat gentleman.

Dar ce-ar zice un gentleman într-un moment ca ăsta?

Asta e o zi bună pentru a muri.

La urma urmelor gentlemanul este într-adevăr o pecete a universalităţii. Şi nu trebuie întotdeauna să fie original.

Notă către mine: probabil că în timp real aceste gânduri nu ar dura mai mult de jumătate de minut. Deci, în doar un minut şi douăzeci şi trei de secunde (în care sufletul se desprinde de trup) procesul va fi complet.

Nu-i rău, nu-i rău de loc, dar poate că ar fi necesară o cronometrare oficială. Un ultim record pentru posteritate.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Ah, ştiam eu că ar fi trebuit să vopsesc din nou uşa de la balcon. Acum s-a distrus toată armonia estetică dintre peisajul exterior şi decorul interior, casnic. Şi nenorociţii ăştia de întreţinători publici văd că mătură doar pe jumătate. Ce-ar fi dacă m-aş sinucide şi eu pe jumătate? Ce-ar spune atunci consilierii locali?

Nu, dom'le, trebuie făcut ceva în oraşul ăsta. Aşa ne sufocăm reciproc.

Poate că ar trebui să las un bilet, o critică aspră la adresa acestei administraţii scandaloase.

Nu, nu, m-aş coborî prea mult, aş rămâne în memoria tuturor ca un mediocru profesor de provincie care a căutat senzaţionalul cu orice preţ.

Şi acum sar.

Mai e oare timp pentru o ultimă teorie? Probabil că da.

E normal ca viaţa să-mi facă o ultimă festă. De exemplu, timpul căderii mele de la etajul cinci al unui bloc turn, va fi suficient ca la impact, corpul meu să strivească acea bătrânică inocentă, care tocmai a făcut piaţa şi acum se îndreaptă fără nici o grijă spre casa nepoţilor ei. O teorie absolut revoluţionară.

Da, da, se pare că am avut dreptate.

Incredibil, incredibil! Am reuşit! Am reuşit!

Succesul îmi mai îndulceşte parcă şuvoiul de sânge care mi-a ţâşnit din gâtlej, prelingându-se peste tot în jur.

Administraţia locală va fi nevoită să ia măsuri de data aceasta.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Pagina anterioară
CUPRINS
Pagina următoare

Oligofrenul dădu încet din cap. Undeva, totul se învârtise. Fereastra deschisă la trei metri înălţime era amară. Prea puţin. Încă prea puţin pentru un spirit inventiv, sau măcar pe jumătate inventiv [în trecut căzuse din cerdacul de la etajul cinci şi îşi rupsese şira spinării].

O muscă pe covor. Îi smulge aripile şi o priveşte timp de cinci ore. În tăcere. Apoi urlă speriat. Musca evoluase într-un animal superior, cu voinţă şi gândire proprie care se reflecta oarecum, cu un efort prefăcut şi snob, într-un oligofren rupt de la mijloc.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Am încărcat puştile şi am dat buzna în sex-shop-ul din colţ. Jim spunea că n-ar fi trebuit să facem măgăria asta. Fără el. L-am liniştit pe Jim. Aveam de gând s-o mai facem o dată. Doar dacă ne-ar fi promis că ni se alătură. A zâmbit. Ne-a mulţumit. Am dat din cap. L-am împuşcat. A murit încet, nevenindu-i să creadă.

Vânzătorul căzuse în genunchi. Ricco i-a tăiat beregata. Am spart casa, am luat banii. Gianfranco a umplut un sac cu vibratoare. De ce, l-am întrebat, tocmai un sac. Am rude bogate, a răspuns. Am devastat cartierul. Am ucis copiii din posterele cu Pampers comestibili, am violat femeile gonflabile. Am dat foc dughenei. Am alergat pe stradă făcând gesturi obscene trecătorilor şi executându-i pe nefericiţii care răspundeau. O, doamne, eram doar nişte adolescenţi. Cum au mai trecut anii. Vântul ne fugea prin plete. Ricco ne-a condus în cartierul rezidenţial. Acolo ne-am pus şorţurile şi bonetele. Am început, într-un târziu, să împărţim prezervative şi vibratoare având speranţa unei lumi mai bune. Oamenii au început şi ei să ni se alăture. Fluturi multicolori umpluseră cerul. Privirile noastre tremurânde de emoţie se întâlneau pretutindeni. Şi atunci, jur, atunci chiar eram fericiţi.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

În micul studio de pe strada 31 bătrânul răguşit încerca din răsputeri să găsească o notă potrivită.

Pianul dezacordat nu-l ajuta de nici un sunet şi enervat, moşuleţul se ridică de la masa împrăştiată realizând că noul plan ar fi putut avea mult mai multe şanse de reuşită. Tăcut ca întotdeauna privi pe fereastră cum oamenii se treceau necontenit, absent sorrowian şi o lacrimă avu îndrăzneala prostească de a miji într-un colţ uitat.

E incredibil cât de obscur am devenit. Nu mai creez şanse de a-mi fi îngăduit.

Gândul nu avea rost de a fi terminat, bătrânul credul deschisese deja coada pianului îndepărtând cu atenţie corzile încâlcite şi, discret, într-un la minor şapte, se urcă pe taburet pentru a plonja între resturile metalice care nu vor mai fi şoptit niciodată.

Ghemuit, trase pătura de lemn şi ivi.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

pe o scară de la patruzeci şi opt la cinci sute şaizeci şi trei ţi-aş acorda cu îngăduinţă un gallons of rubbing alcohol flow throughout the trip atent la ce sistem de referinţă folosesc atent şi la viermele din tequila să nu se verse cutiuţa cu acidul citric în bidonul de acid sulfuric căci atunci la ce bun frizerii şi confesiunile lor monosilabice mi-am vândut copiii pe mâncare şi îmi place să trag cu arma deşi nu ştiu ce înseamnă sunt atât de urât şi pe deasupra şi epileptic eliptic sper că adică mă bazez pe bunăştiinţa ta şi simţul înnăscut întru premeditare pentru mântuire plastică cum adică mântuire plastică înmânează-mi te rog briceagul tău multifuncţional de gay boyscout adică cecetaş poponar şi admiră modul în care prima incizie nu lasă aproape nici o urmă sângele şuviţând discret dinspre tâmple acum o să fie un pic mai dificil dar fii sigur că o să treacă orice lucru îşi schimbă înfăţişarea deşi nimic nu se schimbă salamandra mea observi cum ochii se menţin cuminţi în orbite da uite acum trag apa şi am scăpat de încă o identitate reverenţă şi cred că e rândul tău auzi zici c-ai văzut face/off

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Cei doi şobolani nu aveau nici o impresie. Coşul cu fructe trebuia lăsat undeva departe, explozia ar fi putut provoca catastrofe ecologice iremediabile. Au spus că au înţeles, nu înţeleseseră. Lumea era doar o reprezentare ambiguă de culori şi mirosuri. Câteodată mai picura şi le îngheţau nasurile. Alteori se înţepau şi scursura din ei durea, putrezind încet. Instinctual, se aşezară unul în spatele celuilalt. Vântul adia de la nord-vest. Unul dintre ei scoase un măr. Uimitori în graţia lor, uimitori în capacitatea de a exista, mişcându-se, bâjbâind, ratând, diversificând, tragici prin reacţii întârziate şi replici repetate la nesfârşit, conştienţi pe jumătate că bunica s-ar fi supărat la culme, fiind alergică fonic, cei doi muşcară încet din fructe, privind tăcut cum o flacără indefinită şi tonică le sfârâia urechile, devastând tot ceea ce până atunci fusese împământenit.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Chiorându-se paralizat, Crop vedea cortegiul scurgându-se în vale. Melchiot şchiopăta. Barracuda avansa distrus. Cum avea să le dea vestea? Crop era disperat. Chiar nu erau în stare să realizeze un adevăr atât de stupid? Da, viaţa de după moarte există, şi parcă exista prin definiţie. Ce putea să facă? Va fi îngropat şi se va dezintegra. Era loc de mai mult? Era loc de altceva? Melchiot ar fi trebuit să ştie. Melchiot era atoateştiutor. Melchiot nu avea cum să greşească. Barracuda nu l-ar fi iertat niciodată. Dar Melchiot se holba în gol. Găsise oare un răspuns?

Melchiot! Melchiot!

O sclipire inteligentă păru că luminează fruntea amară a maimuţei Melchiot. Încet, aproape inexistent, începu să se legene, urlând triluri columbiene şi uimindu-i pe ceilalţi cimpanzei cu abilitatea sa de a se întoarce la esenţe. Urangutanii, maimuţele cu nas, gorilele şi cele câteva bipede neîmblănite asistau împietrite. Liniştit, Crop găsise remediul veşniciei.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Demult, pe vremea în care eram încă sănătos, iar cei care acum visează priveau încă uluiţi cerul, Domnul Iepure a hotărât că era timpul să zboare.

Nici un ierbivor terestru nu mai făcuse aşa ceva înainte şi de aceea ziua aceea era deja o relicvă istorică. Urma să devină primul Iepure de pe Lună. Nu, domnule, venise vremea ca mitul Omului de pe Lună să fie demontat, iar junk-ul natural să preia teoria darwinian/bergsoniană cu privire la evoluţia speciilor. Animalele sunt pure, iar puritatea veşnică. Şi Domnul Iepure era într-adevăr un animal straşnic.

Astfel că şi-a pus casca şi s-a făcut comod în interiorului tunului de circ “Omul Ghiulea”. Şi-a fumat trabucul, şi-a băut “Johnnie Walker”-ul şi şi-a rearanjat freza. Şi-a pus ochelarii de soare şi a zâmbit camerelor de luat vederi. Man Friday a aprins fitilul. În timp ce avea să devină Iepurele de pe Lună, câteva gânduri îi fulgerară creierul.[4] Totul era în regulă.

Privind prin hublou, văzu luna apropiindu-se. Zâmbind dement, deschise uşa.

[4] and i think is gonna be a long long time/’til touchdown brings me round again to find/ i’m not the man they think i am at home/oh no no no, i’m the rocket …rabbit/ …stupid Bernie Taupin, he just had to write this damn poem.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Eram însurat cu Gilda, fată drăguţă, un pic sărată din când în când dar în general amuzantă. Când făceam dragoste producea un clinchet graţios, de parcă ar fi fost un ghiocel distrus de noutatea unui anotimp străin, dar în acelaşi timp şi închegat ca o parte vizibilă a naturii. Se întâmpla să am deseori insomnii şi Gilda obişnuia să-mi cânte vechi incantaţii sumeriene. Chiar dacă rareori se nimerea vreun remediu, o lăsam să se ghemuiască în mine ca o pisică şi mă prefăceam că adorm desprins de propria boală, râzând şi bâlbâind că o iubesc. De fapt nu o iubeam. Şi nici ea nu mă iubea pe mine. Aş fi vrut să am mai multe oportunităţi. Eram fericit că-mi găsisem prietenii în cap, fiind atât de urât ca şi tine. Eram personal responsabil pentru această excursie amară care, deseori includea litri de alcool şi kilometri pătraţi de tutun din toate categoriile. Ne plăcea să ne amăgim şi un tic verbal devenise detestabilul: “Totul e în ordine”. Am căzut în genunchi. Ce se întâmplă, dragul meu. Eşti o târfă. Dar ce-ţi veni. Nu, nu vei mai cânta niciodată cântecele alea drăguţe, nu vei mai trage niciodată cu arma mea. Dar nu am făcut nimic, nu ţi-am greşit cu nimic. Exact. Eşti o târfă pentru că nu ai făcut nimic, pentru că nu m-ai înşelat niciodată, pentru că nu mi-ai simţit gustul, pentru că n-am practicat sado-masochismul, pentru că atunci când pleci din dormitor nu plouă niciodată, pentru că nu eşti lesbiană. Pentru numele lui Dumnezeu, calmează-te, lucrurile astea se mai pot face, sunt încă tânără. Numele cui?... taci, taci curvo... e prea târziu să te căieşti! Nu înţeleg ce se întâmplă cu tine. Cu două minute în urmă beam liniştiţi cafeaua şi acum... acum... dar ce ai de gând cu ghiuleaua de la bunicul Starkov?... şi de ce rânjeşti ameninţător?... Ha, ha, târfo, nu-ţi dai seama că totul s-a terminat? Am nevoie de creierul tău pentru că sunt un zombi postpostmodern. Aşa vezi, vezi cum cutia craniană poate fi sfărâmată cu doar o singură lovitură de ghiulea? Gilda, Gilda, voi pleca într-o călătorie în jurul lumii şi tu n-o să ocupi decât un loc inutil în valiză... Doamne Dumnezeule, ce-am făcut Gilda, Gilda mea, amara mea Gilda cât te-am iubit amăgindu-mă că nu e aşa. A, incredibil, sunt un android din anul 3456

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

într-o cameră de realitate virtuală. Sau un vampir uitat de timp care mănâncă muşte. Sau Omul Elefant! Gilda? Cine-i Gilda? A fi sau a... chiar am uitat. De ce? De ce? De ce mi-a trosnit căpăţâna? A, da, am uitat că ţineam o ghiulea în mână şi parcă eram însurat cu Gilda, fată drăguţă, un pic sărată şi din când în când amuzantă şi... votcă... votcă/sânge peste tot...[5]

[5] Readers Digest/1/44/2123

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Ştiu că parcul de distracţii a însemnat un dezastru financiar. Cu un cârlig drept mână stângă, o colibă în fundal şi un ciomag pentru oi, îmi dau seama ce am devenit. Odinioară se putea spune despre mine că sunt un om civilizat. Acum însă, ploaia îmi usucă măruntaiele. Nu mai sunt în stare nici să plâng. Aş fi vrut să dansez dar nu mi se potriveşte. Aşa că voi aştepta câteva ore, până ce taxiul pe care l-am chemat tocmai din San Francisco va sosi, iar şoferul îmi va întinde umil covorul roşu.[6]

[6] so lonely/gonna die/gonna die/if I ain’t dead already….gonna die/gonna die/gonna die/////

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

welcome to pakistan
<HIV> i never tried to know you
<HIV> in any way
<PAL>…
<HIV> i hope that's ok with you
<HIV> sometimes i get lonely, you know… feel disconnected… i'd only like to hear you
<PAL>…
<HIV> communication is very important nowadays, nobody is safe
<PAL>…
<HIV> you know, when i killed my mother and fucked my father everyone said i was doing something new, but i've just found out that some shit had done this ages before/what kind of fucking world are we living in, man?
<PAL>…
<HIV> you son of a bitch, you never talk to me, I should put a bullet in your head… you know what?…
<PAL>…
<HIV>…fuck allah! …fuck ALLAH!… FUCK ALLAH!… fuck you fuck you fuck you fuck you
HIV is banned for illegal language, thought and religion
*disconnected
*disconnected
*disconnected[7]

[7] traducere liberă

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Am băut-o pe Bloody Mary. Începuse să devină agresivă. Iar vremea era chiar ciudată. O maimuţă pe acoperiş sărea amuzant, dar toată lumea plângea. Un grăsan îşi aprindea trabuc de la trabuc înlăcrimând încăperea de posibili nefumători. Mary mă săruta absent. Chiar dacă era atât de apetisantă, mă simţeam impotent. Îmi trimitea mesaje ascunse. Învăţase de câteva săptămâni codul Morse. Sute de alte morse eşuaseră undeva, pe o banchiză. Deşertul din Arizona se spune că ar acoperi cadavre. Triburi aztece supravieţuiau cu stoicism undeva în Bolivia. Informaţiile recente erau greşite. Reţeaua de internet se virusase iar remediul consta în achiziţionarea de târnăcoape şi topoare. Quango-ul domnului Robinson murise metaforic. Incredibilul Hulk îi părăsise pe Doc, Nighthawk, Cat, Valhalla, Submariner şi restul Zodiacului. Jonnah Hex nu se mai vinde atât de bine ca în trecut. Cei de la Marvel ar trebui să întreprindă măsuri drastice. Bloody Mary mă săruta cu limba. Ştirile de seară spuneau că era confuz. Realitatea devenise un surogat. Visele însemnau doar un B side. Bonus track-ul distrugea întreg LP-ul. Aşa s-a obişnuit dintotdeauna. Producătorii au fost mereu lacomi. Iar el a învăţat să fabrice plastic. Îi plăcea Blur. Bloody Mary mă zgâria încet. Mi-a dat chiar şi sângele. Oare aveau să câştige maimuţele? Legănându-se uşor a luat lanterna şi s-a îndreptat spre Trafalgar. Confuzia devenise graduală şi nu naturală. Nu trebuia să ne gândim la colonizarea planetei Marte. Era chiar o prostie. Totul se simţea la fel. S-a aşezat lângă un stâlp şi a apăsat butonul roşu. Roşu ca Mary pe care o băuse cu puţin timp în urmă. Roşu ca lumea care însângerată se zvârcolea peste tot căutându-şi refugiu şi învârtindu-se. Şi cum se mai învârtea, cum se mai învârtea, dumnezeule, ce carusel am construit…

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Încet, cu delicateţea-i obişnuită, Bunica îmi pregăteşte masa. E o gospodină desăvârşită. Câteodată mă înduioşez. Cred că ea e singura care a avut într-adevăr grijă de mine. Mâncăm amândouă în linişte. Nu ne gândim la nimic. Viaţă ne-a făcut să alegem pasivitatea. Tinereţea, îmi dau seama, e năpădită de greşeli. Aprind o ţigară. Este permis. Cu Bunica totul este permis. Acum pune muzică. Dansăm tăcute, pe un ritm abia auzit. Nu ştiu ce-i trece prin minte. Oricum, zâmbeşte. Totul e în ordine. Aici, nimeni nu ne va mai face nici un rău. Avem una dintre cele mai bune celule. Mărturia Bunicii ne-a ajutat enorm. Judecătoarea a fost clementă. Ştia ea ce ştia. A privit doar o clipă în sacul de plastic şi s-a lămurit. În curând se va da stingerea. Societatea patriarhală e de mult apusă. Amăgitor, ne vom întinde, iar Bunica mă va cuprinde încet.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Fitzgerald spunea mereu că e nebun şi că ne va arunca în aer. Noi îl credeam îngroziţi. Îşi flutura ameninţător arma în timp ce rânjeam paralizaţi. Stropi de sudoare ni se rostogoleau precum bolovani de râu pe frunte. Carla s-a prăbuşit extenuată de ritmul diavolesc pe care ni-l impunea Fitzgerald. Trebuia să ţopăim neîncetat pe dansul lui Zorba, să bem votcă şi să alternăm puterea democratică. Nu mai puteam să controlăm situaţia. De ce Fitzgerald, l-am întrebat, de ce Fitzgerald. Nimeni nu ştia. O lumină macabră albăstrea figura lui Fitzgerald. Ochii încrucişaţi produceau din când o dâră ascunsă. Strâmb şi sumbru, Fitzgerald ne ordona să ne prefacem în fluturi larvelor, să zburaţi şi să vă frigeţi aripile în soare. Apoi, dintr-o dată, o blândeţe surprinzătoare îi traversă chipul, el se întinse, aripi multicolore îi izvorâră din umeri, sparse cu trupul său masiv fereastra zgârie-norului în care ne aflam şi, zvârlind cât colo arma, se aventură dincolo de tragedia greacă. Uimiţi şi contrariaţi, ne supuneam tăcerea.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

În mijlocul grădinii botanice, ochii nevăzuţi iau o mică pauză. Gardianul a adormit cu doar câteva secunde în urmă. Grupul de vizitatori priveşte uimit felul în care muşchiul de pădure parazitat s-a transformat în adevărate ferigi. Microorganismele au revenit, după toate aparenţele, la modă. Pornografia cu animale, s-a demonstrat ştiinţific, nu mai rentează. Microscopul electronic va ajuta regizorii în alegerea modelelor. De bună seamă, “snuff”-ul genetic şi filmele erotice cu celule homonucleate se vor vinde în aur. Washington Post-ul şi New York Times-ul nu vor întârzia/înceta să constate uimit acest status quo al începutului de mileniu.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

FAZA IV

“2000&1”

Mă simt ca Syd Barret.

Sau ca Andy Kaufman, întorcând lumea.

Sunt dislexic.

Nu-mi vine să cred că pot scrie asemenea tâmpenii…

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Vorbeşte. Eu tac şi mă fac că aud. Oarecum ciudat. Zâmbeşte. Sunt un joker.

Clima ţării e obositoare. Pot să plec. Dacă plec voi fi în încurcătură. Stând, regret că nu plec. Acesta e un cântec. În contrapunct.

Apreciez cultura pop a ultimilor zece ani. Urmez cursurile diferiţilor profesori, unii înregistraţi, alţii live. Mă doare. Chiar aş vrea să îmi dau seama ce anume.

Mi-am cumpărat un liliac. Nu floare, poate voi lucra o hartă. Voi desena. Mâine. Printre obiectivele de interes cultural, etnografic şi istoric se află liniile telefonice şi şosele de mare altitudine cu perioadă scurtă de vegetaţie, recoltându-se în ţările din Uniunea Europeană, S.U.A, Japonia şi unele ţări europene, fost comuniste, aflate în tranziţie. Am făcut diferite fotografii, cu subiect vegetal-erotic din catalogul anual al companiei care produce roţi de bicicletă, capace de Sprite şi, uneori, când cererea este înfloritoare, lentile de contact. Sponsorii sunt uşor interesaţi de proiectele mele cu călugăriţe autentice, şobolani de bibliotecă naţională şi câteva manuale alternative cu referire la modalităţile de prezervare a grădinilor publice.

Sunt obosit de clima acestei ţări. Acum chiar pot să plec. În Peninsula Scandinavică se înregistrează o rată îngrijorătoare de sinucideri cu determinant climateric.

Am albit. Aş vrea să fiu acolo.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

[8] i’m so happy/’cause today i found my friends/they’re in my head
i’m so ugly/that’s ok ‘cause so are you/broken mirrors

Am început să am fantezii cu fata mov.

Fata mov are părul mov, ochii mov, buzele mov, sfârcurile mov, pielea mov şi e dulce de mov. Chiar aş vrea s-o cunosc.

În primul rând aş încerca să fiu mov câteva minute, doar pentru ea. Aş urca încet scările ei mov, lăsându-mă cuprins de braţele ei mov. Probabil că aş simţi ceva mov pentru ea.

În al doilea rând aş încerca să-i conving şi pe ceilalţi să fie mov. Să îmbrace tricouri mov, să-şi cumpere jeanşi mov, să petreacă mov. Aş vinde jeleu mov. Aş face o groază de bani mov şi m-aş întoarce la ea.

Apoi, într-o zi mov, aş scoate-o undeva, şi cerându-i să fim amândoi mov, ne-am arunca în mare. Aproape mov.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Încerc să-mi citesc mâinile. Eşti şi tu acolo, pe degetul arătător, în chip de pată de tutun care nu se va şterge niciodată.

Aşa vreau să-mi amintesc. De fapt, să mă prefac că-mi amintesc.

Habar n-am ce ţi-aş spune, pentru că ai fost mereu acolo. N-am vorbit de atâta timp, ai mai suporta o tăcere stânjenitoare şi apoi ai pleca la loc de unde ai venit. M-am pierdut.

Ochii tăi sunt albaştri. Abia dacă mai pot să-i cuprind, rotocoale imense peste sufletul meu şi paralele între ani, zile, milenii. Aş fi vrut să te văd, măcar o dată aşa cum te puteam vedea nestingherit şi exact aşa cum am ales să nu te văd. Ai auzit, târfo? Aşa cum am ales să nu te văd! Plâng, îmi rod unghiile şi plâng.

Mă voi dezintegra. Numai din cauza ta, târfo ordinară, cât te iubesc. Şi mă dezintegrez, să vezi şi tu cum e să pierzi, să pierzi, să pierzi. Precum gazelele bionice din Panama şi NYC.

Nu mai spun nimic.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

De fapt, nu am iubit niciodată. Sunt un stâlp.

Ea îmi spune mereu să nu mai fiu un stâlp. Şi eu o ascult.

Deşi, dacă stau mai bine să mă gândesc, o întind. Şi ea se aşterne. Pe masă. Firele mele sunt în ordine. Eu-vreau să spun, eu stâlpul-sunt ordonat. Pe zile, anotimpuri, ere-şi, să nu uit, always coca cola. Întotdeauna m-au prins nepregătit cu schimbările lor bruşte în strategia de marketing. Îi dau un cracker lui Polly şi scriu. Always coca cola în italice, always coca cola în bold garamond, always coca cola în chirilice. Scriu neabătut, precum un stâlp ordonat.

Ea mă întrerupe, pătrunzându-mă. Firele mele ascultă. Ea se îndoaie, mulându-se. Eu o iubesc.

Am crescut dezordonat, aducându-mi aminte.

Polly tace.

Beau ceai.

M-am udat.

Urăsc stâlpii.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Mă întorc la Houston. Mă împiedic de chitara roşie şi vomit. Mă gândesc la un titlu de roman, pe care probabil nu-l voi scrie niciodată. Sunt un depravat.

O oblig să se aşeze pe scaun şi îi spun o stf. Ea mă ascultă cu pupilele dilatate. Câteva zeci de minute o despart de o reîmprospătare a tenului pe baze de proteine absolut naturale.

Mă aştern ca un vis peste lumea ei. Nimeni nu are curajul să mă detroneze. Încerc să-mi recapăt inspiraţia. Cine va mai scrie ca mine? Cine o va mai învăţa pe de rost? Habar nu au de ceea ce înseamnă aurora borealis, când era legată în lanţuri şi mă enerva că nu o mai făcusem de cinci kilometri [sau 5km]. Să fiu al dracului dacă nu dau amplificatoru’ la maxim. Păi ce p[beep]la mea, ei să n-audă? Şi tu ce p[beep]la mea te uiţi aşa la mine? Nu asta vreţi, nu asta vreţi să fac în timpul concertului? Nu vreţi să i-o trag? Nu vreţi să i-o dau? Nu vreţi să fiu ca un cur f[beep]tut de beat, ai, ai, ia zi mă, ce p[beep]la mea te holbezi aşa la mine? Aşa, îţi place aşa să-ţi crăp capu’ cu fenderu’stratocasteru’ ăsta din ’67, care a fost a’ lu jimi hendrix, cap dă capu’ tău nu merita să fie strivit de jimi, auzi, mă, stf, stf, stf, stf... Şi ce dacă zbier, şi ce dacă HPD-ul mă ia din scalpul tău legat cu cătuşe, să o f[beep]t pe mă-ta, ai auzit cadavru ambulant ce eşti, să o f[beep]t pe mă-ta... hahahahahahahahahahahahhahahaha hahahahahhahahahh... Vroiam doar să o iubesc, să o duc la film, să facem dragoste lângă şemineu, să luăm micul dejun împreună, să ne ţinem de mână în parc, şi voi, voi ce aţi făcut? Aţi pus reflectoarele astea pe mine, pe ea, pe noi... nenorociţilor, sunteţi cu toţii nişte nenorociţi... să vă f[beep]t... să vă f[beep]t... să vă f[beep]t... să vă f[beep]t... svf... svf... stf... stf... stf... [maimuţelor, aţi învăţat?]

pentru astăzi

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

m-am sinucis de bună voie şi nesilit de nimeni/întocmai ca pe vremurile prohibiţiei/un preot al străzii post[post]moderne/arătându-mi că aşa ceva [după cărţile sfinte]/e interzis şi să mă duc dracului de laş nenorocit/‘tu-ţi morţii mă-tii [necredincios ateu anarhist/panteist dege-nerat] că lumea asta s-a umplut de/paraziţi ca voi vrei să te sinucizi ai păi las’ că-ţi/dau io o mână de ajutor în spiritul moralei creştine/mai bine chiar ia-le pe amândouă uite ţi le dăruiesc/şi dacă mă mai scoţi din sărite îţi dau şi picioarele/şi maţele şi ficatu’ şi pancreasu’ chiar şi plămânii/şi tot ce mai vrei tu un rinichi splina un glonte-n cap/vrei inima mă o vrei şi p-asta ai o vrei păi ia-o mă/ia-o de tot aşa ia tot uite îţi dau şi p[beep]la ţi-o dau/dacă vrei dacă poţi dacă ştii că numai d-alde d-ăştia/ca tine şi ca voi au mai rămas f[beep]tu-te-n noroc să te/f[beep]t bă bă voi aveţi nevoie de dumnezeu bă/ascultă-mă f[beep]tea-oa-ş pe mă-ta s-o f[beep]t şi/să-i dea m[beep]ie oricare-o prinde beat şi s-o umple de/spermă dacă nu m-asculţi ai nevoie de mine ca fiu al/bisericii ai nevoie de biserică ca şi casă a domnului pe/pământ ai nevoie de iisus ca fiu al lui dumnezeu ai/nevoie de sfântu’ duh a lu’ mă-ta bă tu mă mai asculţi/ce pi[beep]da mă-tii îţi tot pui ţeava aia la tâmplă n-ai/ mă n-ai tu co[beep]ie să te-mpuşti n-ai şi gata bă tu ai/nevoie de el mă da de el de dumnezeu că d-aia s-a înrăit/lumea asta nenorocită văd ca nu mă mai asculţi f[beep]tu-ţi/dumnezeii mă-tii de ateu a ce zici nu eşti ateu iubeşti oamenii/şi suferi pentru ei înţelegi şi aplici legile moralei tu mă tu/nenorocitule prostii numai blasfemii cine dracu’ eşti cristos/cristosu’ mă-tii bă în biserică să crezi tu şi în dumnezeu nu în/pi[beep]da lu’ mă-ta şi în p[beep]la lu’ tac-tu ca şi când sexele/lor ar reprezenta esenţa originară omenească şi defectele lor/dumnezeirea însăşi nu bă naiba să te ia să crezi în biserică şi în/dumnezeu’ bisericii orbeşte f[beep]tu-te-n gură să te f[beep]t/de ateu ai înţeles ai înţeles mă prăpăditule/bine te cred pe cuvânt treacă de la mine da’ să ştii că aşa se/serveşte religia cu linguriţa cu linguriţa îţi spun nu te împuşca/nu înainte să te întreb

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

ceva ia zi ai o soră/zi ai sunt şi io om ce dracu' ai o soră ce-ai făcut mă ai o soră/în p[beep]la mea ia uite-te mă la el/nu-mi zice dacă are o soră sau nu/băga-mi-aş p[beep]la...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Drang, drang!

José Calavera, Manuel Ripenso şi Juan Martinez erau probabil cei mai buni prieteni din lume. Comparaţia cu trioul apus al fraţilor Guarancha care salvaseră odinioară mina din Puerto del Mar ucigând cu sânge rece reprezentanţii blestematei pentru totdeauna Asociaţii a Poştaşilor Amatori, nu apărea nimănui din satul de la marginea deşertului ca fiind exagerată. Şi câte nu făcuseră aceşti cvasieroi pentru consătenii lor. Da, locuitorii din Arrancha îşi aminteau cu mândrie de felul în care Ripenso investise în primul distribuitor automat de Coca Cola din regiune, acum mai bine de zece ani, de ziua glorioasă în care Calavera deschisese prima benzinărie din districtul Lamancha, în timp ce Martinez îşi cumpărase prima maşină de lux, un Lincoln clasic, luat la mâna a doua dintr-un târg obscur de la marginea New Mexico-ului. Într-adevăr, aceştia erau cetăţenii de seamă din Arrancha, şi nimic în lume nu i-ar fi putut opri.

Pistolero! Gunman! Gunman! Pistolero!

La prânz, într-o zi, bând tequila şi delectându-se cu un trabuc cubanez, Calavera avu o idee de milioane.

– Manuel, Juan, prietenii mei, fraţii mei, au trecut multe primăveri peste căpăţânile noastre, îmbătrânim şi n-am reuşit până acum să lăsăm nimic valoros posterităţii. Nu, domnii mei, un distributor de cola, o benzinărie şi o limuzină clasică nu mai ajung omului modern de rând din Arrancha. Consătenii noştrii au nevoie de pilde mult mai elocvente, au nevoie de adevărate acte de eroism, altfel, vedeţi şi voi foarte bine cum deja mai bine de jumătate dintre tinerii noştri au migrat în Colombre. Aici lumea a început să se plictisească, să intre într-o letargie păguboasă de multe ori chiar pentru afacerile noastre. Nu mai merge aşa dragii mei.

Manuel Ripenso şi Juan Martinez se scărpinară apatic în cap. Calavera continuă.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

– Arrancha merită ceva mult mai bun de-atât, merită o lume mai bună, confort nelimitat şi chiar un parc de distracţii…

– Un parc de distracţii? se miră Martinez.

– Exact, un parc de distracţii. Putem astfel să ne aplicăm planul atât de îndrăzneţ al vânătorii de caracatiţe…

– Dar vânătoarea de caracatiţe este interzisă, argumentă Ripenso.

– Întocmai. Prin această încălcare senină a legii ne vom confirma statutul de eroi locali. Şi vă spun, prieteni, că tocmai de eroi locali duce umanitatea lipsă în momentul de faţă…

– În momentul de faţă? se miră Martinez.

– Ţi-e ceva neclar, Juan, prietene. Spune acum sau taci pe vecie…

– Aş vrea să ştiu cum vom pune în practică acest plan, având în vedere faptul că suntem la mai bine de douăzeci de mii de kilometri de ocean şi mai ales ţinând cont de amănuntul esenţial al extincţiei caracatiţelor, încă din 1984, de faptul că nu tu eşti cel care gândeşte gândurile astea, adevăratul tu fiind eu, eu nenumindu-mă de fapt Juan Martinez, ci Martina Navratilova, transpirând într-o finală de Wimbledon şi având fantezii erotice cu Kate Bush, iar tu fiind un melc într-o zi ploioasă de vară, strivit de un buldozer?

– S-ar putea să ai dreptate, trase Calavera un fum destul de trist. În scurt timp, planul fu abandonat. Drang , drang!

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Sunt prin definiţie un sex pistol. Nu încerc niciodată să mă schimb, n-aş putea decât să ajung un pussyman, vorba cyberpoetului. Atunci, de exemplu, când vorbesc despre cyberpoezie cu prietenii mei, ascultând muzică pakistaneză şi delectându-ne cu o conservă de gulaş din carne de cal, am mereu impresia că discuţia s-a mai dus de câteva ori, în exact aceleaşi coordonate şi desfăşurată de aceleaşi personaje, cu un singur amendament: conversaţia îngheaţă într-un punct mort în care, într-adevăr timpul se opreşte, autorepetându-se. De aceea m-am hotărât să nu mai cumpăr decât 45-uri. Şi mă gândesc foarte serios să mă apuc să scriu un 45, chiar un 45 de proză scurtă, ceva în stil white album cu foarte multă informaţie, poate un dublu, chiar un triplu, dacă nu un cvadruplu 45, cu mai multe faze, cu inovaţii însemnate în construcţia epicului şi a liricului epic, prin care să influenţez generaţii întregi de scriitori de 45-uri, demostrându-mi în acelaşi timp calităţile indiscutabile de sex pistol înnăscut, amator de pulp şi de junklit, de fapt chiar creator al conceptului de junklit [pe care, să fiu sincer, l-aş vedea în sfera altlit], prin care evoluţia însăşi a backgammon-ului [în general] să fie garantată.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Goodbye to you, goodbye to you lalalala…

Ce vreau să spun? Vreau, adică ştiu, că totul e uşor, e uşor să spui la revedere, să-mi iau rămas bun… Te iubesc, te iubesc atât de mult, îţi trimit bezele tot timpul, sar în batmobil, pornesc motorul, bag într-a şasea, vuiesc nebuneşte pe străzi, scot batarangul, mai tai un gât, mai dau un picior, din când în când îl mai arunc pe Joker la răcoare, salvez lumea de umbrelele multifuncţionale ale lui Penguin, mă întorc acasă, îmi pun la loc ochelarii, ascult Beatles, de exemplu The Fool On The Hill, mi se învârt ochii o dată cu lumea, zbor, culori peste tot, aud telefonul, tresar, poliţia, îmi pun pelerina, zbor să o salvez pe Lois, mă numesc Clark, scot tone de bani din industria cu benzi desenate, mă arunc în mare, sunt Submariner, bombardez navele ruseşti, trăiască America, toţi prietenii mei şi-au pierdut drumul, te rog să nu îţi ia mult, prea mult, sufăr în tăcere, îmi cumpăr o chitară, mă produc pe scena de la Woodstock, cânt cu dinţii, sunt un zeu, dau foc chitării şi dansez în jurul ei, ea mă aşteaptă acolo, îmi face sex oral, mă simt bine, ejaculez, iau pastile, somnifere, calmante, blue jay way, mama ta ar trebui să ştie, mă sufoc, vomit şi mă sufoc, mor, sunt resuscitat pentru puţin timp, corpul nu mai rezistă, nu îl mai simt, mă nasc din nou, am 18 ani, scriu o carte, iau premiul Nobel, trăiesc într-o ţară subdezvoltată economic, sunt negru, simt nevoia să mă droghez şi să beau, fumez pipă, îmi construiesc prispă, îmi iau curvă, o fut, plec, zbor cu avionul, mă prăbuşesc în ocean peste o navă rusească, trăiască America, sunt oarecum ciudat dar nu atât de ciudat, am văzut oameni mult mai ciudaţi, nişte cretini care-şi complică inutil viaţa, stau pe veceu, mă gândesc la ce voi scrie în continuare, aşa, aşa, ştiu ce voi spune, voi spune goodbye to you, goodbye to you lalala…[9]

[9] i don’t know why you say hello i say goodbye

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Din păcate avionul a luat foc. Fujiko parcă şi-a ieşit din minţi. Ştiam oricum că în cele din urmă Liu Hong Ko ne va cere socoteală. De aceea m-am pregătit temeinic pentru această înfruntare. Cine spunea că voi fi învins. Nu trebuie gândit în acest fel, nu dom'le, toţi suntem învingători. Ai auzit, Liu Hong Ko, nu vei pune mâna pe mine. E adevărat, ţi-am violat fiica şi nevasta, pe Mariko şi Fihisawa, dar asta numai din pricina afecţiunii mele hormonale permanentizate. Ştiu de asemenea că sunt fiul tău, am aproape un complex oedipian din cauza asta, chiar fiu legitim, ştiu că te-am dezonorat, ştiu că ar trebui să-mi fac sepukku şi Fujiko aici, harakiri, însă, în schimb, îmi voi folosi puterile telekinetice să creez mingea asta de energie şi să o eliberez în direcţia ta, minge care te va dezintegra, mori, mori, Adrian, mori, cine spune că mă vei ucide pe mine, curvo, asta e gluma tuturor timpurilor, nu, Adrian, nu, taci odată, taci, târfo, oamenii ăştia vor să mă vadă f[beep]tându-te, aşa că vrei să mă vezi f[beep]tând-o pe Margaret fără să mor, Jones, da, dar nu sunt sigur că merită să vă văd pe *voi două* f[beep]tându-vă, ai auzit Margaret, să-i oferim omului un spectacol pe cinste, ajutaţi-mă să o pun jos, aşa ţineţi-o până îmi vâr picioarele între ale ei, ia zi acum Jones, îţi place ce vezi, taci, f[beep]tu-te în noroc să te f[beep]t, nu, Adrian, nu, o să mori, omoară-mă, Margaret, omoară-mă, vom pleca la Berlin apoi, da, baby, omoară-mă, omoară-mă, ah, da, da... dumnezeule, Margaret, s-a pulverizat, aşa e Jones, şi i-am spus să nu o facem, pentru că omor pe oricine regulez, chiar dacă îmi place cel mai mult să mă regulez pe lumea asta, asta e, Jones n-ai vrea să încerci şi tu?

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

“Dric”

De ce ai lăsat-o singură? Bill a turbat, ştiai bine că a turbat. Era imposibil ca nici unul dintre şobolanii pe care i-a mâncat, pe care i-a sfărâmat între dinţi să nu fie contaminat, puroiul din ei nescurgându-se în intestinele lui Bill, Bill neturbând, Jessie nefiind în casă, Bill nespărgând horcăind uşa, Jessie nefiind nevinovată gângurind jucându-se, Bill nealunecând spre ea, Jessie nemângâindu-l în linişte, Bill nederaiând dement, Bill nerozându-i mâna lui Jessie, Jessie neurlând plină de sânge, Bill neterminându-şi cina, Jessie nefiind un cadavru pe jumătate în viaţă cu creierul stârcit, Bill nesfârtecându-i beregata ingurgitându-i creierul, Jessie nearătând grotesc, CNA-ul neinterzicând această scenă, noi neajungând prea târziu, tu neleşinând de groază şi de scârbă, eu neucigându-l pe Bill, Bill nefiind doar un porc de 150 kg, această poveste nefiind un fapt real, faptul real neîntâmplându-se în ţara noastră, ci undeva la ştiri, eu nepunându-mi pistolul la tâmplă, eu neapăsând pe trăgaci, tu nerămânând singură, tragedia absurdului nestereotipizându-se, ei necumpărând cartea cu poze, voi neînţelegând despre ce este vorba, dricul nesosind în faţa casei, în lumina lunii, cu drumul galben la picioare, drumul galben cu pietrele lui care miros frumos, drumul străjuit de copaci aplecându-se unul spre altul, sprijiniţi de vânt, vântul fluturându-ţi în plete, dricul pierzându-se în depărtare, cadru general, generic de sfârşit, alb-negru, caractere citeţe, cast, două puncte, tatăl-

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

tatăl, mama-mama, Billy-Billy Porcul, Jessie-Madonna, Dricul-William James şi filosofia pragmatistă, Cerul înstelat-Kant, Copacii-Plopi, Vântul-Picasso, Woody Allen-Himself, Iisus Cristos-Kurt Cobain, Kurt Cobain-Iisus Cristos Superstar, John Lennon-Himself, Revolver-David Bowie, Visul-Toată lumea, all toghether now, all together now, all right, all right, whatever gets you through the night, all right, all right, the end, man, the fucking end, my only friend, hahahah

Eu sunt arhetipul Atomic Bomberman-ului. Acum, câteva amintiri. Cu câţiva ani în urmă, fiind musulman şi încă netrecut de prima tinereţe, am reperat un autobuz cu turişti francezi. M-am urcat şi am plătit. Un homosexual bătrân, în costum alb, amuzându-se cu o revistă de benzi desenate, a încercat să mă violeze. Am tăcut. Cineva l-a oprit. Am coborât, neuitând să instalez bomba în spatele unei roţi. M-am îndepărtat şi am detonat. Renumele mi-a crescut. Aşa am ajuns Atomic Bomberman. Nu aveam unde să merg. Am încercat să-l asasinez pe preşedintele usa. Am fost prins şi aruncat în ospiciu. Spuneau că nu sunt întreg la minte. Poate că aveau dreptate. Ospiciul era situat în apropierea unei centrale nucleare. M-am trezit jucând fotbal şi şutând puternic în conducta, suspect de fragilă, prin care treceau numeroase gaze toxice. Am avut noroc că nu am fost împuşcat. Timpul a trecut. Ca să mă calmez, am aprins o ţigară. Apoi am aruncat-o. Dâra de combustibil a luat foc şi centrala nucleară a sărit în aer. Şi dacă, într-adevăr realitatea mea este cea adevărată, eu fiind Atomic Bomberman, şi centrala nucleară explodând, marile puteri acuzându-se reciproc şi codurile bombelor atomice fiind activate, atunci probabil că nu are nici un rost ca aceste rânduri să fie citite, mai ales că existenţa însăşi ar fi pusă sub semnul întrebării. Deci, noapte bună şi vise plăcute. i am the walrus, ku-ku-ka-tchu.[10]

[10] cry-iii-iii-ing cry-iii-iii-ing

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

mi-e somn.

aşa că lasă-mă în pace şi pleacă, până nu îţi arunc acidul sulfuric în faţă. dispari. lasă-mă să mor, adică să dorm. cum adică, sunt doar o maimuţă cu nas. adică maimuţele cu nas nu au personalitate. de ce sunt atât de timid. nu sunt timid de loc, numai că mi-e somn, mi-e al dracului de somn. şi pe deasupra, vreau să şi mor. ia lanterna asta din faţa mea. azi nu ies. ştiu la ce să se aştepte. ştiu cu toţii cum arată o maimuţă cu nas, ce naiba. vor să-şi prăpădească fructele şi râsetele pe nimic, vor să-şi bată joc de mine. de parcă ei n-ar avea nasuri. şi feţe naive. poate că vreau să fiu omul elefant. irevocabil. să iau un uzzy şi să trag în toată lumea. apoi să mă întorc în cuşcă şi să mă culc. uite aşa. bang bang. sunteţi morţi cu toţii, nici nu trebuie să vă împuşc. ha ha. arlechini morţi. cărora le e somn. o să casc şi o să mă culc. cu inima într-o parte. singur. da, dom’le.

mi-e somn.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Bună ziua, în următoarele douăzeci de minute veţi face turul complexului de canalizare al oraşului. Eu sunt Sewer Boy, şi voi fi gazda dumneavoastră. Aşa, încet coborâţi pe scara de fier care vă introduce în minunata lume subterană a canalelor. Ignoraţi mirosul de putrefacţie specific mediului toxic, precum şi pe cei câţiva aurolaci care borăsc în mocirlă, acestea fiind doar componente ale mediului subpământean, de altfel inofensive. Despre şerpii veninoşi şi crocodilii înlănţuiţi de pe dreapta nu pot să vă spun acelaşi lucru. Dar ce minune, Stan, Larry veniţi încoace băieţii lu’ tata, na, luaţi osu’ ăsta de aurolac, aşa, aşa, nu vă grăbiţi. Nu, nu, nu vă speriaţi, sunt complet dresaţi. Asta e slujba mea. Nu e fantastic? Singurii aligatori domestici din lume. Bine, Larry, bine Stan, puişorilor, aşa, fetch, fetch. Nu, nu vă faceţi probleme, turista care tocmai a fost sfâşiată nu făcea decât să întunece prin handicapurile ei motorii integritatea rasială a acestui grup. Dumnezeule, dar ce văd, fiule, tu eşti negru! Cum te cheamă? Al, zici. Îmi pare rău, Al, dar probabil că nu ai înţeles. Grupul trebuie să-şi păstreze esenţa vieţii, morala de stăpân. Asta e. Ce spui? Mama ta e unguroaică? Unguroaică cu părinţi ucrainieni? Larry, Stan, fetch, fetch. Dar ce faceţi, nu vă mai refugiaţi pe partea stângă, acolo trăieşte Bill the Anaconda. Aşa, aşa, come my way. V-am explicat, sistemul de canalizare este unul destul de vechi şi de respectabil, acceptă numai oameni de o integritate şi o puritate rasială certă. Ai vreo nelămurire, fiule? De ce eu sunt pe jumătate verde şi nu păţesc nimic? Pentru că ceea ce vezi tu verde e de fapt distincţia mea de a mă fi adaptat la mediu. Sunt puritatea întruchipată, fiule, da, dom’le, puritatea întruchipată... Cum spui că te cheamă? Fujimori? Stan, Larry, fetch, fetch. O mică scăpare. Ce vreţi să mă întrebaţi, domnişoară Lopez? Dacă aceste crime sunt doar nişte înscenări puse la cale de compania de entertainment locală? Cum să nu... Dar puteţi să vă convingeţi şi singură. Larry, Stan, fetch, fetch. Aha, ce bine! Acum suntem într-adevăr cu toţii la fel. Zâmbiţi, zâmbiţi, totul e în ordine. Sunt aici pentru a vă întreţine buna dispoziţie. Răsuflaţi uşuraţi, văd. Însă cred că am o veste proastă. Singurul lucru pe

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

care îl urăsc pe lumea asta este rasismul. Iar pasivitatea dumneavoastră activă, atitudinea resemnată în faţa acestor crime cu substrat rasial îmi dă de gândit. Cum adică, de ce am scos cuţitul de Crocodile Dundee. Nu vă e clar? Nu există egalitate în lume, de aceea sunt Sewer Boy. Trebuie să trăiesc şi eu din ceva. Iar posesiunile dumneavoastră materiale chiar s-ar putea să mă ajute. Nu, vă rog, nu încercaţi să scăpaţi. Apa din canalul principal e îmbibată cu acid sulfuric, n-aţi ajunge prea departe, dacă înţelegeţi ce vreau să spun. Aşa, da, acolo e bine. Mă tem că cele douăzeci de minute au expirat. Stan, Larry, fetch, fetch.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Chiar că am uitat. Cert este faptul cu şobolanul. Şobolanul dădea mereu târcoale. Iar eu nu-l vedeam niciodată. Toată lumea, până şi baba Lucile de la trei, care se sprijină într-un baston de nuc şi nu mai ţine minte că a vorbit cu tine doar cu câteva minute în urmă, chiar şi ea îl văzuse. Ne-am mirat cu toţii atunci că nu a avut un atac de cord. Însă ea chiar se amuzase. Am avut noroc că nu trecuseră decât două minute de la producerea incidentului până la relatarea lui, aşa că informaţia a putut fi transmisă prin viu grai. Şi chiar că m-am ofticat. Am crezut întotdeauna că voi vedea şobolanul înaintea babei Lucile de la trei, fir-ar să fie. Am înjurat. Şi am hotărât că nu se va mai repeta. Am pândit şobolanul. Da, om în toată firea, am pândit şobolanul. Zile şi nopţi, anotimpuri, ani, îmi crescuse barbă, oamenii îmi spuneau Robinson, puteam ca dracu’, cineva mi-a strecurat în pălărie o bancnotă destul de valoroasă, nu-mi venea să cred, dar şobolanul tot nu mai apărea. Asta până într-o zi când am auzit o vecină care se plângea de şobolanu’ ăsta nenorocit care tot dă târcoale prin scara blocului, incredibil, ea văzuse, şi nu numai ea, ea văzuse şobolanul ăsta nenorocit, şi eu, care pândeam de atâta vreme, eu eram orb, sau poate prea neatent. Aşa că m-am hotărât să nu dorm. Şi chiar n-am mai dormit câteva săptămâni de zile, până când pinguinul Pierre, de la şase, îmi raportează că tocmai s-a întocmit o comisie de deratizare datorată tot mai deselor apariţii ale şobolanului în zona parterului şi a etajelor superioare, adică tocmai zona mea. Să mă ia dracu’, am exclamat furios, da’ io ce p[beep]la mea fac aici, am halucinaţii, nu mai pot să mă concentrez? Atenţie, îmi spune Pierre, vezi să nu-l calci. Şi atunci totul mi-a devenit clar. Eu nu aveam niciodată să văd şobolanul pentru că nu puteam, nu eram înzestrat cu un asemenea har, da, asta e, nu voi vedea niciodată şobolanul. Mi-am luat servieta şi am plecat la serviciu. Soţia nu mă văzuse de ani buni, se remăritase, nici nu îmi mai păsa. La slujbă am aflat cu stupoare că nimeni nu-şi dăduse seama de dispariţia mea, lucrurile mergeau bine şi chiar primisem o mărire de salariu. Felicitări, Jones, îmi spune şeful, aportul tău la cotarea noastră la bursă a fost unul

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

considerabil. Iată cheile noului tău Ferrari. I-am mulţumit, eram vicepreşedintele unuia dintre noii mamuţi comerciali ai lumii, aş fi putut să-mi cumpăr mii de şobolani, o fermă de şobolani, şi să-i văd pe toţi. Eu însă tot nefericit mă simţeam. Plescăiam din fălci absent şi îmi ascuţeam stiloul. Nu făceam absolut nimic. Laudele prisoseau însă, şi incredibil, odată cu decesul neaşteptat al preşedintelui firmei, am fost ales, prin vot unanim secret, în locul lui. Compania prospera, angajaţii erau mulţumiţi, însă eu tot nu-mi puteam da seama cum nu-şi puteau realiza propiul declin, automulţumirea păguboasă în care se scufundaseră. Şi tot nu puteam uita de şobolan, mai ales de şobolan nu putem uita. Până când într-o zi când o voce de femeie, urlând de mama focului, m-a trezit dintr-una din lungile mele meditaţii postmeridiane. Ce se întâmplase? Cei de la parter văzuseră un şobolan, da, un şobolan imens şi negru, care alerga nestingherit, din perete în perete. Da, dom'le, mi-am spus, exact şobolanul meu, cel pe care nu-l puteam vedea. Mi-am luat revolverul din sertar, un 44 cumpărat la jumătate de preţ, fiind absolut convins că îl voi împuşca. Am coborât jos, unde toată lumea, panicată, se urcase pe mese, şi am tras, am tras în tot ceea ce mişca. Nimeni n-a scăpat. M-am bucurat. În sfârşit câştigasem. Am aflat ulterior că ajunsesem chiar ştire senzaţională. Numai că, undeva în celulă, mi s-a părut că aud un chiţăit...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Te trezeşti încet, te speli pe dinţi, serveşti micul dejun, plângi, îţi iei la revedere…Totul bine calculat, machiavellic, eşti un mare trişor, un farseur de primă clasă. Da, dom’le, vor vedea ei. Pari distrus, secretara te întreabă ce ai, nimic răspunzi tu în timp ce iei un pumn de Prozac, nimic, te prefaci că improvizezi un zâmbet, şeful de campanie se arată destul de îngrijorat, nu se poate aşa ceva, politica de bază a corporaţiei noastre e să îşi facă angajaţii fericiţi, te rog ia-ţi o zi liberă, chiar două. Refuzi categoric, nu, aşa ceva nu se poate, eşti un martir, vei muri, dacă va fi nevoie, pe baricade, te vei sacrifica pentru colegii tăi, pentru bunăstarea locului tău de muncă. Şeful de campanie, entuziasmat de loialitatea angajaţilor săi, şi în acelaşi timp de spiritul lor de sacrificiu, se roagă de tine, ba nu, te imploră, te roagă în genunchi să-ţi iei o săptămână, da, o săptămână întreagă de concediu, şi surpriză, vei fi chiar plătit pentru asta. Accepţi înfrânt, doar după ce mai insişti de câteva ori, destul de patetic, să fii lăsat să continui. Şeful de campanie pleacă, mândru de fapta sa bună, tu ridici receptorul şi dai telefon acasă, tocmai a ieşit căcănaru’ ăsta din birou, dragă, sunt nevoit să lucrez ca un câine toată săptămâna, f[beep]t-u-l în noroc să-l f[beep]t, că numai aşa mă ţine, numai în şuturi în mu[beep]e, nici n-am voie să ies d-aci, că altfel zice că mă dă afară, auzi şi tu, mă dă el, da el, chiar el, mucosu’ care a avansat pe spinarea mea de la conţopist la director executiv, cică el mă dă pe *mine* afară, nici nu ştiu ce să mai spun, sunt dezolat, ştiu că trebuia să sărbătorim aniversarea noastră, ştiu, dumnezeule, ce nenorocit mai e ăsta, doamne cât te iubesc, cred că o să-l omor… Ea ascultă şi plânge, da plânge, şi eu te iubesc, lasă, puişor, lasă că putem să amânăm, rezistă, rezistă acolo, fii puternic, te iubesc, te iubesc atât de mult… Închizi jurându-i că nimeni nu e ca ea şi că iubirea voastră va dăinui veşnic, stereotipii răsuflate pe care le-ai învăţat ascultând în maşină un post de radio de tot căcatu’, nu înainte de a-i sugera subtil să nu cumva să sune aici în decursul săptămânii, ştie ea, politica managerială, îţi iei servieta şi pleci. Colegii, îngrijoraţi, îţi urează însănătoşire grabnică. Tu îţi iei la revedere înlăcrimat.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Toată lumea e fericită. Cobori şi urci în maşina. Ajungi pe undeva la periferie. Îţi pui cagula pe cap şi spargi benzinăria care te enerva de atâta timp, împuşti angajatul Habib, dai foc la pompe, locul explodează, se şterg urmele, scapi fără a fi văzut de nimeni, eşti nevinovat. La un colţ de stradă un puşti drogat vrea să-ţi cureţe parbrizul, îi dai o bancnotă de o sută şi îl momeşti să se urce. Conduci până în afara oraşului, iei o cameră de motel şi îl f[beep]ţi în cur, îl f[beep]ţi fără nici un regret, chiar dacă ţipă, inocent cum este, nu te gândeşti că are şi el, sau că a avut o mamă, că se juca gângurind, nu, dom'le, ţie nu-ţi pasă, îi tai gâtul, îl secţionezi, îl arunci într-un şanţ şi pleci, nu înainte de a-i fi dat foc. Ai şi uitat ce s-a întâmplat, ai uitat că ai şi tu copii, că cine ştie, într-o zi... Şi toată săptămâna numai asta faci, furi, violezi, te f[beep]ţi, mai omori din când în când, vreun boschetar, vreo curvă, vreun comis-voiajor, ce naiba, doar ai citit şi tu Arthur Miller. Şi în sinea ta eşti fericit. Asta se poate citi pe chipul tău luni, dis de dimineaţă când, cu Wall Street Journal-ul în faţă, sorbind cu nesaţ dintr-o ceaşcă fierbinte de cafea, discuţi înfocat despre meciul de ieri, şi, zâmbind senin, nu se întâmplă nimic.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Obişnuiam să scriu cântece triste. Nu ştiu cum se întâmpla, însă atunci când puneam mâna pe chitară, o mângâiam întâi într-un acord minor, de parcă aş fi dormit într-o secundă ani buni de nesomn, precum un insomniac care se vaită. Camera răsuna absent, nu mai era nimeni, eram singur, complet singur, încarcerat de propria neputinţă. Cuvintele nu trebuiau să aibă un înţeles, vreo legătură logică, curgeau pe lângă mine, ochii mi se învârteau, vedeam aproape totul, întunericul mă cuprindea albastru, chiar nu mai înţelegeam, aveam să uit ceva, cine puteam fi, oarecum repetabil în unicitatea mea. Vroiam să fie peste tot, vroiam să aud polifonie şi acorduri răsturnate ciupite încet, aş fi putut fi oricine, aş fi putut fi chiar tu, nici nu ţi-ai fi dat seama, ai fi devenit eu, cu problemele tale-mele chiar aşa ascultă un pic... Puteai să mă auzi, puteai să mă auzi şi cine ţi-ar fi interzis asta? Ţi-ai fi luat violoncelul şi ai fi plecat. Ai fi intrat într-o clădire în construcţie, cu o uşă de piatră, pasărea ta ar fi putut să cânte verde, dar nu ai fi putut să mă vezi. Nu ai fi putut să vezi nici măcar pasărea pentru că eşti orb. Ai fi mers încet înspre o bandă rulantă care urcă undeva înspre un etaj indefinit, unde zilele se sparg şi chiar simţi cum te doare mintea. Şi în ochii ei nu vezi nimic, nici un semn de iubire în spatele lacrimilor plânse degeaba, o iubire care ar fi trebuit să ţină ani buni. Şi poate chiar încerci să fugi, realizând că de fapt eşti eu, eu, eu, mereu eu, râzi, îţi aprinzi o ţigară, treci pragul, îţi deschizi violoncelul, încerci să auzi şi te îmbarci. Scara te duce tot mai sus, sus, sus, ca pe un scarabeu ce eşti.

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

1. chiar am încercat să mă comport cum trebuie-crede-mă-am fost acuzat de presupusă lipsă de maniere de un milion de ori-cel puţin aşa îmi aduc aminte-mama obişnuia să vândă flori într-o piaţă din moscova-şi ştiu că făcea asta doar din amuzament-dat fiind faptul că eram miliardari, acţionari coca cola şi general motors [trebuie să mărturisesc, nici microsoft-ul nu scăpase sferei noastre de interes]-trăiam într-o colibă lângă mare şi aşa am învăţat să fiu liber-tatăl meu a murit pe când aveam cinci ani dar mi s-a spus că se comporta ca un excentric-chiar dacă era fiul unui duce de modă veche cele mai bune zile ale lui erau artificiale şi agitate-îmi lipseşte atât de mult de la vârsta de treisprezece ani când mi-am întâlnit tatăl natural-un funcţionar banal de provincie-mi-a spus bună fiule, cu un zâmbet larg şi cu un ochi scăpărător-eu m-am întors prefăcându-mă că nu m-am născut-surprinzător, a mers-şi-a continuat calculele, şi-a aprins o ţigară şi a mâncat plăcintă cu mere-mama şi tata nu s-au mai întâlnit şi aşa n-a fost niciodată un eu

2. lasă-mă să-ţi spun ceva-alergam pe o câmpie care se transforma în munte-aşa puteam vedea totul dar încă nimic-m-am găsit alături de tine şi amândoi doream să fim morţi în timp ce mergeam nemişcaţi-atunci ai spus că vrei să fii eu de data asta-ai noroc, ţi-am răspuns devenind alt individ care alerga pe o altă câmpie care se transforma într-un alt munte cu un alt tu care nici măcar nu era acolo-tu [tu cel originar, vreau să spun] te holbai la mine uimit preschimbându-te în vechiul meu eu ca o şopârlă-până la urmă tu-eu s-a întors numai ca să rămână blocat între şinele unui marfar-tu-eu şi-a rupt braţul descompunându-se sub soare-în timp ce eu-eu încă aleargă cu noul-tu pe o câmpie care se transformă constant într-un munte-ignorând faptul că e doar o mare-lasă-mă să...

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

3. [de data asta nu scoate nici un sunet-se prăbuşeşte pe scenă strigând nu nu de ce eu tocmai eu-un reflector îi luminează figura pentru un moment-nici nu mai seamănă cu el însuşi-de fapt nici nu mai e el însuşi-se ridică purtând un smoching îşi culege cutia cu mâncare şi dispare în întuneric-îl poţi auzi cântând un vechi cântec milităresc-după câtva timp cântecul moare]

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Niciodată n-am crezut că o să mor singur. De fapt, toată viaţa mea am f[beep]tut. Cu asta mă ocup. Exclusiv cu pornografie. Într-un fel, ideea mea e simplă. Însă cum simplitatea înseamnă adeseori geniu, iată-mă reuşind, scriind propriul scenariu x, o porcărie cu nişte extratereştrii care se regulau pe Pământ, interpretând rolul lui Zarkon, fiind premiat cu marele snipe, ajungând un guru al celor care doreau să-şi încerce norocul în pornografie, all the small things/true care truth brings, producând peste o mie de filme şi editând nu mai puţin de 24 de reviste soft/hardcore, californicându-mă, mereu ironic, devastator, bătându-l la cur pe moşu’ de Heffner şi chiar ridiculizându-l pe însuşi Flint, f[beep]tând, f[beep]tând, f[beep]tând aproape tot ce mişca blonde siliconate, brunete super bronzate, roşcate roşcate, gaymen-i notorii, câini, pisici milionare, iepe, vaci, capre, mai ales capre şi supă de ţap, pumni şi capete în pereţi şi în uşă, ratări din ce în ce mai îngrijorătoare, supradoze, sânge pe nas, limbi în pi[beep]dă, p[beep]le în cur, labe, puritate, oligofreni, coca cola, internet, glicerină, lipici, toată lumea, toată lumea, faptul că am avut întotdeauna dreptate, cartea asta, fotografii, caricaturi, colţuri din perete, pe mama, pe mă-ta, oricare ar fi aia, pe Freud, pe Kant, dinozauri, stâlpi de telegraf, afişe electorale, premiile Oscar&Nobel Pentru Literatură, pe ea, un Magnum 44, geniul, dramaturgia tradiţională contemporană, contradicţii în termeni, cele 7 porunci[11], chitara roşie, Marshall-ul de 1000w, ce p[beep]la mea mai vreţi de la mine după ce v-am deschis ochii [şi pi[beep]dele] doar ca să-mi dau drumul, rânjind satisfăcut, pe faţa voastră de f[beep]tuţi consumatori de nimic în afară de ceea ce scriu şi fac eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu ,

[11] 1.kill your parents.2.kill your brothers&sisters.3.kill your teachers.4.kill the priest.5.kill innocent animals.6.kill everybody.7.kill yourself

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu
, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu,
eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu
, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu
, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu , eu, eu, eu,
eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu, eu , eu , eu ,

Este adevărat. Aţi fost actorii unui snuff. Timpul a expirat. Sau dacă nu a expirat, o va face oricum foarte curând. Aşa că nu aveţi nici o şansă. Puteţi doar să vă holbaţi în pendul, da, aşa încet, uşor, ameţitor, deveniţi timpul, sunteţi pendulul, vă e tot mai somn, tot mai somn, aproape că adormiţi, încet, uşor, abia mai percepeţi realitatea, care e de fapt realitatea mea, intraţi într-un somn profund, de fapt vă treziţi dintr-un somn profund, abia acum vă treziţi, voi număra până la trei şi nu vă veţi mai aminti nimic, nici măcar că aţi fi citit această carte, nici măcar că aţi fost actorii unui snuff, veţi deveni animale comerciale, complet pragmatice, racordate la atât râvnitul american way şi cumpărând orice va purta, poartă sau a purtat semnătura mea, toate cărţile mele, toate piesele de teatru a căror autor sunt, toate filmele făcute după o idee sau un scenariu de-al meu, toate tricourile promoţionale, toate gumele de mestecat, toate băuturile răcoritoare, toate prezervativele, toate spoturile publicitare la care mi-am adus contribuţia, veţi fi influenţaţi de modul meu de a fi şi de atitudinea mea de junkman autentic, ca junkmen-i potenţiali ce sunteţi, generaţii întregi de consumatori de 45-uri, toţi la picioarele mele, mai ales pentru că abia acum vă veţi da seama ce înseamnă cu adevărat să trăieşti

[12] snuff=formă de pornografie (reală sau falsificată) care implică, odată încheiat actul sexual, uciderea partenerului cu scopul sporirii plăcerii sexuale (de preferat simultan cu orgasmul)

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

într-un dric şi mai ales unde duce acest dric, abia acum veţi realiza cum sunteţi într-adevăr, pop & straNge, deşi complet inutili, sclavi al timpului postpostpostpost... şi aşa mai departe, tot mai departe, până nu rămâne nimic, hipnotizaţi de propriile amăgiri şi din când în când de câte un individ ca mine, un zeu de care aveţi nevoie dicolo de freud, dincolo de propriile voastre convingeri, aşa, cât mai uşor, dormiţi trezindu-vă şi atunci devine totul clar-aceasta este noua literatură-acum începe...

unu...

doi...

trei...[13]

– sfârşit cotidian/cortina –

[13] dricuri [parcate paralel]

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Am crescut în spiritul generaţiei alternative a anilor ’90 cu o deschidere inevitabilă spre tot ceea ce înseamnă globalizarea culturii în sens evident proamerican & occidental european, un nou crede şi nu cerceta. Tot acest puzzle poate fi interpretat ca o [auto]satiră.

Mi s-a spus fii tu însuţi. Am fost. Nu mă încadrez în trend. Nici nu mă interesează. Câteodată mor. Morţi simbolice sau fizice. Ar putea fi chiar un roman.

Probabil că literatura de acest fel nu poate fi decât underground/alternativă, prin urmare junk. Literatură junk sau junkliteratură. [Junklit, o răsfăţ.] Un puzzle din ipostaze ciudate, aparent comercial, dublat de imagini şi dacă e posibil, de muzică. Se poate asculta pe muzică[14] [mai ales jazz, retro şi (rock) alternativ]- textele vor apărea altfel. Va depinde chiar de artist şi de melodie, de stare de spirit, de momentul zilei. Fiecare bucată din puzzle-ul “*Dric I-Pop [&StraNge]*” se va transforma, cameleonic, în altă bucată, poate mai extinsă dintr-un puzzle personal. Poate fi înţeles şi ca muzică, în sens armonic şi ritmic, pe o gamă nesfârşită, topind extremele.

Dar mai ales puzzle-ul înseamnă atitudine, implică un mesaj complet[15], sincretic, e o nouă faţă, mereu o faţă nouă. Poate fi oare salvat omul junk, junkman-ul zilelor post? Căci este evident că, din când în când, chiar şi el se trezeşte murind.

Şi, aproape incredibil şi eu, câteodată mor.[16]

---

[14] vezi şi bibliografia esenţială

[15] vezi şi restul Dric-urilor

[16] <Iustus din Tiberias, în cartea sa intitulată “Coroana”, spune că în cursul judecăţii [n.a., lui Socrate] Platon se urcă la tribună şi începu: “Bărbaţi atenieni, deşi sunt cel mai tânăr din cei care s-au urcat la tribună să vă vorbească…”, dar aici judecătorii începură să strige :”Dă-te jos! Dă-te jos!”> (D. Laertios)

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Janis Joplin-Cheap Thrills/The Beatles-Revolver, Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, Magical Mystery Tour, White Album, Abbey Road, Let it Be/Pink Floyd-A Saucer Full Of Secrets, Ummagumma, Atom Heart Mother, The Dark Side Of The Moon, Wish You Were Here, Animals, The Wall, The Final Cut/Jimi Hendrix-Are You Experienced, Electric Ladyland, Live At Woodstock/Led Zeppelin-I, II, III, IV/The Doors-The Doors, Strange Days/Queen-Queen, Queen II, Sheer Heart Attack, A Night At The Opera, A Day At The Races, News Of The World, Jazz, Live Killers, The Game, Innuendo/David Bowie-Space Oddity, The Man Who Sold The World, Hunky Dory, The Rise And Fall Of Ziggy Stardust And The Spiders From Mars, Aladdin Sane, Scary Monsters & Super Creeps, Hours, Heathen/Sex Pistols-Nevermind The Bollocks/Supertramp-Breakfast In America, Dreamer/Stevie Wonder-Talking Book/The Who-Tommy, Quadrophenia/The Rolling Stones-Their Satanic Majesties' Request, Let It Bleed, Beggar's Banquet, Goat Head Soup, Sticky Fingers, Tatoo You/A Lot Of Jazz/Aretha Frankilin-Greatest Hits/Kate Bush-Never For Ever/Meat Loaf-Bat Out Of Hell/ Nirvana-Bleach, Nevermind, Incesticide, In Utero/Blur-Leisure, Modern Life Is Rubbish, Parklife, The Great Escape, Blur, 13/Oasis-Definetely Maybe, (What's The Story?) Morning Glory, Be Here Now, Standing On The Shoulder Of Giants, Heathen Chemistry/Radiohead-Pablo Honey, The Bends, OK Computer, Kid A, Amnesiac/Supergrass-I Should Coco, In It For The Money/Pulp Fiction OST/The Cardigans-First Band On The Moon, Gran Turismo/Coldplay-Parachuttes, A Rush Of Blood in The Head/Red Hot Chili Peppers-Blood Sugar Sex Magik, Californication, By The Way/Lenny Kravitz-Let Love Rule, Mama Said, Are You Gonna Go My Way, Circus/John Lennon-Imagine, Shaved Fish, Double Fantasy/Blink 182-Cheshire Cat, Dude Ranch, Enema Of The State, Take Off Your Jacket And Pants/Travis-The Man Who, The Invisible Band/Ringo Starr-Vertical Man/The Smashing Pumpkins-Mellon Collie And The Infinite Sadness/Six Pence Non The Richer-Six Pence None The Richer/The Foo Fighters-The Color And The Shape, Nothing Left To Lose/Björk-Debut, Post/Fionna

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Apple-Criminal, When The Pawn/Beck-Mellow Gold, Odelay, Mutations, Midnite Vultures/Metallica-The Black Album, Load, Reload/Paul McCartney-Band On The Run, Flaming Pie/Gomez-Gomez/Elton John-The Yellow Brick Road, Madman Across The Water, Songs From the west Coast/R.E.M.-Murmur, Automatic For The People, Monster, Up, Reveal/Presidents Of The USA-Presidents Of The USA/U2-Joshua Tree, Achtung Baby, Zooropa, Pop/ & mulţi alţii

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

Faza I (LP) [17]

1.Ummagumma/2.Love /2#/Blind/3.Parc/4.Inciul Creaţiei/5.Orgie în stil gangsta' rap autohton (striptease nr.5)/6.Jazz/7.Tremble/8.Iggy/9.Secretul Curţii Bătrâne/10.Un minut prea târziu./ 11.Pistolero!Gunman!

Faza II (EP) [18]

Junkman

Faza III (LP) [19]

1.Fachir/2.Pop/3.Plastic/4.Muscă fără aripi/5.Suită în Bb min/6.Ştiu că într-o zi se va întâmpla/7.MD/8.Fandango/9.Limp/10.Iepurele de pe Lună/ 11.Cannonball (1933)/12.Pacific./ 13.mIRC/14.Bloody Mary/15.Fuzz/ 16.Fitzge-rald./17.Par/fait

Faza IV (LP) [20]

1.2000&1/2.Prank/3.Fata mov/4.Tobacco Stain/5.Drank (II)/6.STF/7.Întoarcerea morsei/ 8.45/9.Pistolero! Gunman! (35)/10.Alan's Psychedelic/11.Manga

Faza V (LP) [21]

1.Dric/2.Atomic Bomberman/3.I'm Only Sleeping/4.Sewer Boy/5.De ce nu voi vedea niciodată şobolanul sau cum am ajuns ştire senzaţională/6.Nil/7.Beetle/ 8.Beetle 2 [monologuri]/9.182 Porn/10.Snuff

---

[17] © Peca Ştefan august 1999-februarie 2000

[18] © Peca Ştefan octombrie-noiembrie 2000

[19] © Peca Ştefan martie 2000-ianuarie 2001

[20] © Peca Ştefan ianuarie 2001

[21] © Peca Ştefan ianuarie-februarie 2001

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

CUPRINS

FAZA I 4

1.SOHO 4
2.DECOR BASMIC 5
3.PE DUNĂRE 6
4.SIRACUZA 7
5.CAMELII 8
6.CUB MUZICAL 9
7.OMUL DE STICLĂ 10
8.SIBERIA 11
9.MEDIEVALĂ 12
10.TRAFIC 13
“LOVE /#2/BLIND” 16
“PARC” 18
“INCIUL CREAŢIEI” 19
“ORGIE ÎN STIL GANGSTA’ RAP AUTOHTON (STRIPTEASE NR.5)” 20
“JAZZ” 21
“TREMBLE” 26
“IGGY” 27
“SECRETUL CURŢII BĂTRÂNE” 28
“UN MINUT PREA TÂRZIU” 29
“PISTOLERO! GUNMAN!” 30

FAZA II 32

[JUNKMAN] 32

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

FAZA III 36

"FACHIR" 36
"POP" 37
"PLASTIC" 38
"MUSCĂ FĂRĂ ARIPI" 40
"SUITĂ ÎN BB MIN" 41
"ŞTIU CĂ ÎNTR-O ZI SE VA ÎNTÂMPLA" 42
"MD" 43
"FANDANGO" 44
"LIMP" 45
"IEPURELE DE PE LUNĂ" 46
"CANNONBALL (1933)" 47
"PACIFIC" 49
"MIRC" 50
"BLOODY MARY" 51
"FUZZ" 52
"FITZGERALD" 53
"PAR/FAIT" 54

FAZA IV 55

"2000&1" 55
"PRANK" 56
"FATA MOV" 57
"TOBACCO STAIN" 58
"DRANK (II)" 59
"STF" 60
"ÎNTOARCEREA MORSEI" 61
"PISTOLERO! GUNMAN!(35)" 63

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002

"45" 65
"ALAN'S PSYCHEDELIC" 66
"MANGA" 67

FAZA V 68

"DRIC" 68
"ATOMIC BOMBERMAN" 70
"I'M ONLY SLEEPING" 71
"SEWER BOY" 72
"DE CE NU VOI VEDEA NICIODATĂ ŞOBOLANUL SAU CUM AM AJUNS ŞTIRE SENZAŢIONALĂ" 74
"NIL" 76
"BEETLE" 78
"BEETLE 2 [MONOLOGURI]" 79
"182 PORN" 81
"SNUFF" 83

"CÂTEODATĂ MOR [SAU SCURTĂ INTERVENŢIE A AUTORULUI ÎNSUŞI]" 85

BIBLIOGRAFIE ESENŢIALĂ 86

PECA ŞTEFAN

DRIC I- POP [& StraNge]

Editura LiterNet
2002